

POROČILA

SLOVENSKE FRANČIŠKANSKE PROVINCE SVETEGA KRIŽA

LETO 2015 • LXVIII • ŠTEVILKA 1

SLEDITI UČENJU IN STOPINJAM NAŠEGA GOSPODA JEZUSA KRISTUSA

VSEBINA

Iz generalne kurije	3
Pismo generalnega ministra ob letu posvečenega življenja	4
»Slediti učenju in stopinjam našega Gospoda Jezusa Kristusa«	4
Iz Južnoslovanske konference	6
SREČANJE MEDPROVINCIALNEGA TAJNIŠTVA JKPM OFM ZA MISIJONE	
IN EVANGELIZACIJO	6
Velikonočno voščilo provincialnega ministra - Jezus pozna vse	9
Iz provincialata	9
Zapisnik 14. redne seje provincialnega defnitorija	10
Zapisnik 15. redne seje provincialnega defnitorija	11
STATISTIKA 2014	13
LETO POSVEČENEGA ŽIVLJENJA	14
Pojdite tudi vi naproti ljudem današnjega časa. Bodite nosilci upanja in luči v Cerkvi in svetu	14
Iz vzgojnih hiš	16
Zapiski iz noviciata	16
»Mini misijoni«	18
Iz življenja in dela province	20
Iz kloštra ob Krki	20
Pastoralni izzivi	23
ŠIŠKA IN BEŽIGRAD SKUPAJ?	23
DRUŽINA JE OGROŽENA	26
... in naj molijo za rajne	27
+ p. Marjanu Valenčaku ob 15. obletnici smrti	27
+ br. Lucij Forte	28
Raznosterosti	30
PRAZNIK VESELJA (Ps 57,9) »PREBUDITI HOČEM JUTRANJO ZARJO«	31
STARI TRG 11a	32

Poročila leto 2015 (LXVIII) številka 1

Izdala: Slovenska frančiškanska
provinca sv. Križa
Prešernov trg 4
1000 Ljubljana

Ureja: br. Janez Papa
Odgovarja: p. Marjan Čuden
Redni sodelavci: p. Darko Žnidaršič,
p. Krizostom Komar,
p. Tadej Inglič

Grafična priprava: Tina Bruno, ZBF
Tisk: Demat d.o.o., Ljubljana

»Naj vstali Kristus v vseh poživi
in utrdi odločitev
slediti njegovim stopinjam
po zgledu sv. Frančiška!«

uredništvo Poročil

Pismo generalnega ministra ob letu posvečenega življenja

29.11.2014 – 2.2.2016

»Slediti učenju in stopinjam našega Gospoda Jezusa Kristusa«

**Predragi bratje,
Gospod naj vam da svoj mir!**

Kot vsi vemo, bo leto 2015 za Cerkev Leto namenjeno posvečenemu življenju.

Da bi odgovorili na pričakovanja svetega očeta papeža Frančiška, bo to leto sledilo *Itinerariju*, ki se začne 29. novembra in se zaključi s februarjem 2016. Kot Manjši bratje z velikim veseljem sprejemamo povabilo *gospoda papeža*, kakor tudi njegovo upanje, da bo praznovanje posvečenega življenja za vsakogar od nas postalo prenovljeno pričevanje evangeljskega življenja.

Ko hvalimo Boga in se mu zahvaljujemo za dar poklica in posvečenja, bomo na novo oblikovali svoje hrepenenje in odločenost globoko ponotranjiti ter iskreno in veselo živeti svojo frančiškansko identiteto, kakor to zahteva od nas Pravilo in Generalne konstitucije, in kakor je to vsak od nas zavestno sprejel s svojimi redovnimi zaobljubami.

Zato tudi z veliko hvaležnostjo sprejemamo to leto in se odpiramo temu, da nas izzove in vzpodbudi pričevanje svetega očeta, ki z izbiro svojega programskega imena Frančišek, predlaga Cerkvi sporočilo in način življenja našega srafskega ustanovitelja s svojim stalnim sklicevanjem na evangelij – ali bolje na veselje evangelija, ki je osnova pristne lepote posvečenega življenja – s svojo posebno bližino do ubogih in izključenih, s svojim usmiljenjem, spravljivostjo, smislom za bratstvo in sestrstvo ter za tisto, kar je bistveno, s svojo preprostostjo in predanostjo miru in ohranjanju stvarstva. Kakor sem predhodno poudaril sam in tudi generalni definitorij ob letošnjem slovesnem praznovanju sv. Frančiška iz Assisija, so ti in drugi vidiki tisto, kar bi morali mi predvsem živeti in potem učiti Cerkev in svet.

Z razglasitvijo Leta posvečenega življenja nas papež Frančišek ponovno in še močneje vabi, da preverimo najgloblje jedro našega življenja in nas spodbuja k tistemu svetemu »nemiru srca«, ki nas edini lahko pripelje do prenovljenega osebnega srečanja z Gospodom Jezusom.

Želimo se okrepiti z vsemi cerkvenimi razmišljanji, izzivi, izkušnjami in molitvami, ki zadevajo posvečeno življenje, da bi podprli in obogatili našo pripravo na bližnji generalni kapitelj, katerega osnovna temo bo, kakor veste,

prvotna poklicanost, ki nam jo je zapustil naš ustanovitelj sv. Frančišek pod imenom »manjši bratje«. V tem imenu smo dandanes poklicani živeti pristni način našega bratstva in »manjšosti«, tako da bomo pravi in manjši bratje med in z ljudmi v sodobnem človeštvu. Presenetljivo sovpadanje obstaja med središčnimi temami Leta posvečenega življenja in tistimi, ki smo jih predložili za naše lastno razmišljanje v *Lineamenta* za pripravo generalnega kapitlja Reda manjših bratov 2015.

»Spolnjevanje svetega evangelija našega Gospoda Jezusa Kristusa« (2 FVod I,2). To je naše pravilo in življenje! Posvečeno življenje je dejansko »živi spomin Jezusovega načina življenja in delovanja kot učlovečene Besede v odnosu do Očeta ter do bratov in sester« (VC 22).

In tako je Frančišek iz Assisija postal *drugi Kristus!* »Serafski oče sv. Frančišek je bil čista evangeljska prosojnost in je živel prvenstvo Boga in z razumom, srcem in telesom prvenstvo življenja usmerjenega predvsem na evangelij. Zaradi tega velja za ubožca iz Assisija in brata vsem. Če hočemo danes biti resnični bratje in pristni *manjši*, se moramo premakniti iz navideznosti k čisti in preprosti učinkovitosti evangeljske prosojnosti.« (*Pismo za praznik sv. Frančiška iz Assisija 2014*).

Predragi bratje, sprejmemo s hvaležnim in predanim srcem to *Leto posvečenega življenja*, kot ga želi papež Frančišek za vso Cerkev. Dobrovoljno se pridružimo praznovanju in pobudam, ki jih bodo v tem smislu pripravile naše krajevne Cerkve, tako da bo ta milosti poln dogodek tudi izraz cerkvenega občestva. Živimo ta čas priprave na generalni kapitelj v marljivi in zvesti molitvi in tako služimo Gospodu v ubožtvu in ponižnosti (prim. 2 FVod 6,1-3) ter brez prenehanja prosimo milosti, da bi zvesto hodili po stopinjah ljubljenega Božjega Sina in da bi vedno hrepeneli po tistem, kar mu ugaja.

Ljubljeni bratje, »obljubili smo velike stvari, še večje stvari so nam bile pa obljubljene, zato spolnujemo prve in hrepenimo po drugih« (2 Cel 144, 191) in darujmo Gospodu vse, od katerega prihaja vse, kar je dobro (prim. 1 FVod 17,17).

V Frančišku vas vse objemam in blagoslavljam

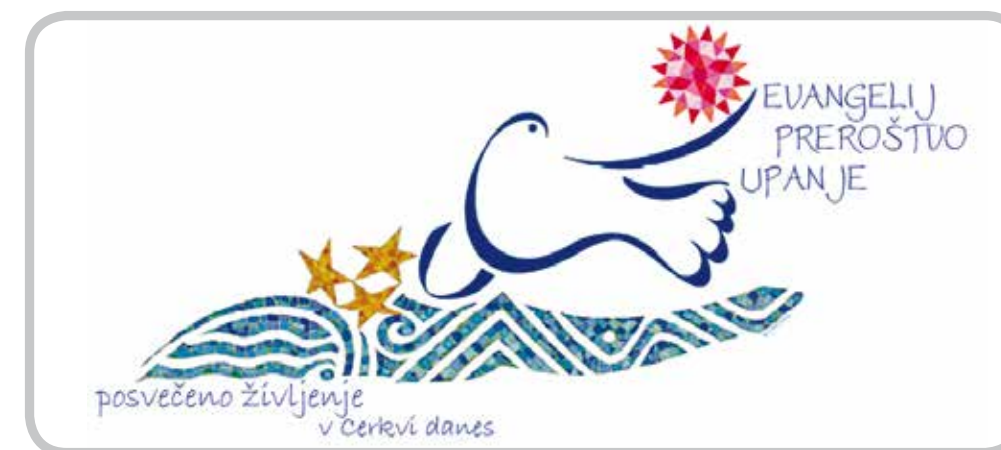

fr. Michael A. Perry OFM
generalni minister

Fr. Michael Anthony Perry

Rim, 29.11. 2014

na praznik vseh svetih srafskega reda

Petrićevac/Banja Luka, 3. in 4. 02. 2015.

SREČANJE MEDPROVINCIALNEGA
TAJNIŠTVA JKPM OFM ZA MISIJONE
IN EVANGELIZACIJO

Srečanje je bilo v frančiškanskem samostanu Presvete Trojice v Petrićevcu v Banja Luki. Prisotni smo bili vsi tajniki (oz. njihovi predstavniki) za misijone in evangelizacijo južnoslovanske konference provincialnih ministrov (ME JKPM). Srečanje je sklical in vodil p. Lovro Gavran, provincialni minister iz Sarajeva. P. Pero iz Sarajeva, medprovincialni tajnik za ME, je najprej poročal o zadnjih treh mednarodnih zasedanjih *Mednarodnega sveta za ME* in zadnjega srečanja *Medprovincialnega tajništva za ME JKPM OFM*. Potem so tajniki predstavili dejavnosti tajništva ME v posameznih šestih provinciah.

Zadrška provinca skupaj pomaga misijonarju Iliju Barišiću v Kongu. Obstaja botrstvo vernikov, ki pomagajo misijonom v Afriki. Pri tem so zelo aktivni manjši bratje v Dubrovniku. Je nekaj bratov misijonarjev v Argentini in Južni Afriki. **Ljubljanska provinca** ima dva misijonarja v Francoski Gvajani. Pomembno vlogo pri evangelizaciji imajo ljudski misijoni. **Mostarska provinca** ima tri misijonarje v Kongu. Četrty misijonar je v mednarodnem bratstvu v Palestini. Svetišče v Medugorju predstavlja bratom mnoge pastoralne izzive, pri katerih morajo sodelovati z brati iz drugih provinc, še zlasti pri sv. spovedi. Za potrebe sodobne evangelizacije so bratje ustanovili v Medugorju: Informativni centar, Radio Mir – Medugorje, Majčinsko selo (za otroke brez staršev), terapevtsko skupnost Milosrdni Otac (za ozdravitev od odvisnosti) in Fondacijo za pomoč in delo s študenti. **Zagrebska provinca** ima svoje misijonarje v Peruju, Sv. deželi in Palestini. V samostanih, kjer ni župnije, so središča za evangelizacijo. V njih so dejavne biblične in molitvene skupine. Živo je delo s FRAMO in FSRjem. Hiša molitve »Tabor« je provincialni projekt, s katerim evangelizirajo s seminarji in duhovnimi obnovami. Bratje delajo kot skupnost. Začeli so s frančiškanskimi ljudskimi misijoni, v katerih živijo močno izkustvo bratstva v evangelizaciji. **Splitska provinca:** Večje število bratov je na pastoralnem delu v tujini. Poleg župnijskega dela se trudijo še s FRAMO in s FSR. Do nedavnega so imeli več misijonarjev v Kongu. Njihovo delo sedaj nadaljujejo domači afriški bratje. V **Bosni**

Srebreni prevladuje tradicionalna župnijska pastoralna, FRAMA in FSR. Trudijo se tudi v delu s študenti na univerzi s projektom Kruh sv. Ante za mlade (120 štipendij), s socialnimi projekti, kot »Kap dobrote«, z duhovnim spremljanjem vojske, bolnikov in ostarelih v domu za ostarele. Provinca ima dva misijonarja v Afriki. En brat pa je v Rimu na specializaciji v arabskem jeziku in enega v Bruslju, kjer je član skupine vzgojiteljev prihodnjih misijonarjev.

V drugem delu srečanja nam je p. Pero Vrebac predaval na temo: »Posvečeno življenje - misijoni in evangelizacija nekoč in danes: Misijonski projekt Afrika«.

Novost »Frančiškanskega Projekta Afrika« je v novi metodi, ki pazljivo izbira vrednote, ki pospešujejo rast v frančiškanski istovetnosti, s tem da poudarjajo:

Prednost kontemplacije pred akcijo: »Frančiškanski misijonar daruje krajevni Cerkvi njegovo živeto frančiškansko duhovnost « („Afrika nas kliče“, str. 5)

Prednost bratstva pred apostolatom: »Prvi cilj je uresničevanje vrednote bratstva v našem načinu življenja « („Afrika nas kliče“, str. 6)

Najprej se poučiti, potem poučevati: »Temeljna drža frančiškana misijonarja je: pustiti se poučiti « („Afrika nas kliče“, str. 12)

Prednost služenja pred vodenjem: »Vloga frančiškanov iz tujine v nobenem primeru ne pomeni gospodovati nad drugimi: njegovo temeljno zadržanje je služenje « („Afrika nas kliče“, str. 12)

Preroški značaj naše frančiškanske karizme je odvisen od sejanja in gojenja teh prednostnih nalog v našem misijonskem in evangelizacijskem življenju. Evangelizacija je vprašanje življenja v bratstvu. V tem nas s svojo modrostjo pouči:

Modrost ptic selivk: skupnost

Ko v Evropi ptice selivke jeseni krenejo na pot proti Sredozemskemu morju in Afriki, saj je severno od Alp postaja vse hladnejše, je mogoče opaziti na nebu nad južno Evropo, kako se ptice selijo v obliki črke »V«. Znanstveniki *ornitologi* so raziskovali ta pojav in ugotovili, da zamah pti-

čjega krila ustvari večjo silo, kot je za ptico potrebno. Tako vsaka ptica *daruje del te pogonske energije svojim sosedom* in vsem skupaj je lažje prenesti napor dolgega leta. Zato imajo ptice selivke, ki se odpravljajo na jug v obliki črke »V«, 71 % več energije kot tiste ptice, ki letijo vsaka sama zase.

Bratje frančiškani se moramo skupaj s sestrami naučiti, kako vedno znova presegati oblike osebnega in skupinskega individualizma in razviti novo kulturo solidarnosti med seboj in do ubogih. Naučiti se moramo še bolj delati skupaj, da se medsebojno krepimo in skupaj odkrijemo nova obzorja evangelizacije.

Pri evangelizaciji je temeljno biti ljudem blizu – je bil eden od pomembnih poudarkov, ki smo jih razvili pri pogovoru. Znamenje bližine pa pomeni: *govoriti in razumeti jezik ljudi*. P. Lovro, bosanski provincialni minister, je v nadaljevanju predstavil nekaj konkretnih pričakovanj od naše Konference: *oblikovati medprovincialno bratstvo v zadrski provinci za pomoč pri pridobivanju poklicev. V njej bi naj bili najmanj trije bratje prostovoljci iz drugih provinc. Potrebujemo misijonarje v Črni Gori in v Albaniji. Enega brata prostovoljca imamo, potrebovali bi še dva za novo bratstvo v Pazinu, ki bi ga ustanovilo mednarodno bratstvo iz Palestrine*.

Drugi dan smo začeli s predavanjem p. Ivana Maticića, »Ideja, projekt in konkretne izkušnje s frančiškanskimi ljudskimi misijoni na Hrvaškem«. Tema Plenarnega sveta province na Hrvaškem je bila: »Bratstvo, ki evangelizira« in vsa provinca je moralno in personalno podprla ta projekt. Do sedaj so imeli tri ljudske misijone z zelo pozitivno izkušnjo. Vse se dela v skupini-bratstvu, kar je za frančiškansko evangelizacijo ključnega pomena. V prvem misijonu je bilo vključenih 12 bratov, v drugem 7, v tretjem pa 8. Misijon traja teden dni. Začne se s slovesno nedeljsko sv. mašo, ki jo daruje krajevni škof. Predstavi misijonarje in jim izroči poslanstvo misijonarja. Tema prve nedelje je *spoznavanje in prijateljstvo*, v ponedeljek je *poklicanost in poslanstvo*, v torek je dan *za skupnost*, sredo je dan *pričevanja*, četrtek *dan sv. evharistije* (češčenje, spovedovanje je poudarjeno), petek je dan *usmiljenja*, sobota dan *Blažene Device Marije* in druga nedelja je dan *zahvale*. Vsak dan se začne z *jutranjo molitvijo* in *izpostavitvijo Najsvetejšega* v cerkvi. Vsak večer je v cerkvi sv. maša s predhodnim (20-minutnim) oznanjevanjem o temi dneva in kratko pridigo na Božjo besedo pri sv. maši. V ponedeljek in torek zvečer se srečajo z misijonarji družine pri njih doma (ena družina povabi še svoje prijatelje, sosede). Osrednji del tega srečanja je *lectio divina*. V sredo zvečer je čas za *pričevanja o veri in izkušnjah*. Četrtek zvečer je *animirano češčenje Najsvetejšega*. V petek zvečer je *spokorno bogoslužje* in predstavitev *bogoslovcev, ki sodelujejo s petjem*. V soboto zvečer je *procesija s sliko Presvete Device Marije s posve-*

tilno molitvijo Mariji. Sledi pa frančiškanski večer – predstavitev življenja sv. Frančiška Asiškega s pesmijo in glasbo. Misijonarji in verni laiki pa pričajo o svoji veri, o izkušnja življenja z Gospodom. Naslednji dan, druga nedelja, je *zahvalna sv. maša, ki jo vodi krajevni škof*. Ob sklepu frančiškanskega ljudskega misijona škof sedaj pošlje v misijon verno ljudstvo, župnijo (župljane) na čelu z njihovim župnikom. Krajevni radio in televizija vsakodnevno dogajanje na misijonu poročajo ljudem. Misijonarji (po dogovoru župnika s krajevnimi oblastmi) *gredo v šole, bolnice, domove za ostarele, fakultete* – da bi srečali ljudi v njihovem vsakodnevnem življenju in delu in jim oznanili Veselo novico. **Prvi namen teh frančiškanskih ljudskih misijonov je evangelizacija bratstva samega**. Delo misijonarja na samem sebi in na bratstvu – postajati evangelizatorji, da bi ljudem prenesli duhovno bogastvo frančiškanske karizme. Teme so klasične, način približevanja in posredovanja je aktualiziran, je nov.

Potem je p. Pepi govoril o »Molitvi za misijone *ad gentes* in za uspešno širjenje vere *inter gentes*«. Pri tem sem med drugim navedel poudarke našega provincialnega tajništva za evangelizacijo (p. Silvin Krajnc): *Tajništvo za evangelizacijo*

Glavni vir in navdih za pastoralno prenovo pastoralnih delavcev je Božja beseda. Bratje naj bi jo redno brali, jo premišljevali in gojili lectio divina (molitveno branje BB).

Ljudem naj bi jo redno posredovali pri katehezi (otroci, mladi in odrasli), vseh skupinah (zakonci, molitvene in liturgične skupine, ŽPS, pevski zbori ...), na sestankih za starše, pa tudi pri srečevanju z ljudmi v pisarni (sprejemanju pogreba, pripravi na krst, ob poročnem zapisniku ...)

Duhovne obnove in duhovne vaje naj temeljijo na Božji besedi. Za otroke in mlade pripravimo duhovne obnove po razredih (več skupaj, lahko medžupnijsko).

Dobro pripraviti župnijska romanja (priprava na spoved na avtobusu, molitev rožnega venca, pesmi).

Poživiti molitev rožnega venca in križevega pota (tako blizu naši frančiškanski duhovnosti).

Razne blagoslove (avtomobili, hrana, živali, stanovanja ...) uporabiti za evangelizacijo.

Še posebno dobro je treba pripraviti liturgijo ob pogrebih in pogrebnih mašah.

Poskrbeti, da bodo cerkve čez dan odprte (uvesti dežurstva molivcev) vsaj v času verouka.

Obiskovalcem naših cerkva, samostanov in drugih znamenitosti je treba poleg umetnostnega vidika posredovati tudi duhovno sporočilo.

V povezavi in soglasju z drugimi provincialnimi telesi pripraviti predavanja (študijska srečanja) za naše brate.

Preveriti, če lahko v nezasedene prostore v naših samostanih ali drugih nepremičninah v

naši lasti sprejmemo ljudi v stiski.

Preveriti, če lahko potrebnim pomoči oddamo v najem zemljo za pridelovanje hrane.

- samostanske in področne duhovne obnove
- tečaji in seminarji
- duhovne vaje (redni termini)
- duhovne vaje (izredni termini): enkrat v triletju omogočiti molitvene duhovne vaje (dnevni red kot v eremitoriju)
- izdajateljska dejavnost: Knjižica z molitvami za posebne priložnosti (prazniki, godovi naših svetnikov, liturgično leto...)

Na koncu je p. Joso Oršolić iz Sarajeva razmišljal o „Poživitvi naših svetišč in njihove obogatitve z novimi duhovnimi vsebinami“. Marijansko svetišče Kondžilo v Komušini, svetišče sv. Janeza v Podmilači, marijansko svetišče v Olovu, sv. Anton na Bistriku v Sarajevu in svetišče sv. Nikola Tavelića v Kovačičih v Sarajevu: ali gre pri teh svetiščih le za enkratna svetišča, ki oživijo le enkrat letno, ali pa imajo svoje programe in ponudbo skozi vse leto? – se je vprašal p. Joso. Svetišča so središča naše frančiškanske duhovnosti. V njih se dogaja osebno srečanje z Bogom. Kaj lah-

ko naredimo, da bo v njih duhovna ponudba bolj sistematična, trajna in primernejša potrebam naših vernikov-romarjev?

Po teh treh predavanjih smo razvili rodoviten pogovor, iz katerega smo izluščili za našo JKPM tri predloge:

Naj vsaka provinca zaživi in poživi **frančiškanske ljudske misijone**

Naj vsak naš **samostan ponudi duhovni program** romarjem za osebno srečanje z Bogom

Naj vsaka naša Provinca, po vzoru hiše Tabor v Samoboru, organizira **hišo molitve** s programom duhovne ponudbe.

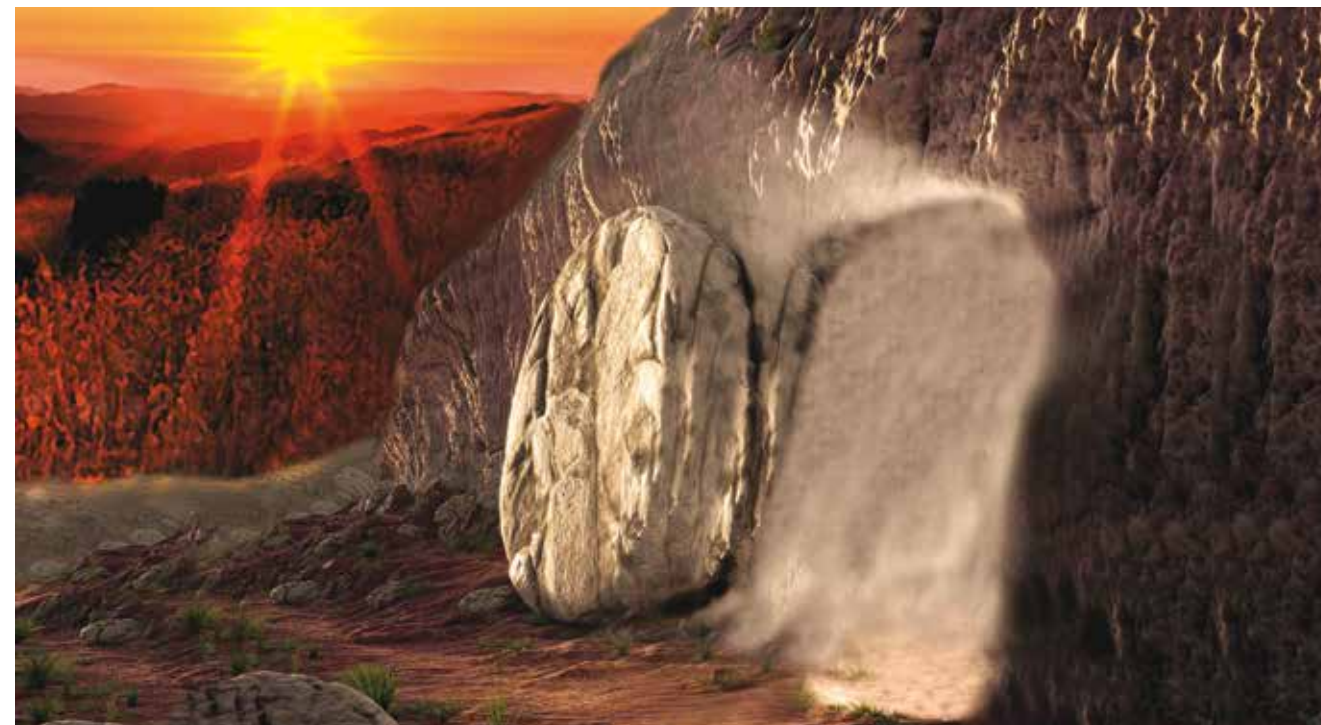
Za uresničitev teh predlogov predlagamo, da vsak provincial najde brate prostovoljce, ki bi nekaj časa preživeli v hiši molitve Tabor, kjer bi ob p. Ivanu Matiću dobili osebne izkušnje za nadaljevanje istega dela v lastni provinci. Prvotni namen te misijonske evangelizacije je delo na sebi, pustiti se evangelizirati, da bi kot bratstvo prenesli naprej frančiškansko karizmo in duhovne poklice.

Na koncu smo določili, da bo prihodnje srečanje 27. in 28. 10. 2015 v Taboru, Samobor.

p. Pepi L., ofm

Velikonočno voščilo provincialnega ministra

Jezus pozna vse

Križani nam govori: »O, poznam vse tvoje trpljenje, trpim s teboj v vseh tvojih stiskah in bolečinah, s teboj sem v tvojih dvomih in strahu, s teboj na vseh razpotjih sveta, s teboj prenašam tvoj križ. Nasloni se name, tu sem, da bi te rešil. Obrisal bom vse solze s tvojih oči. Tu sem, da bi ti prinesel mir in tisto srečo, ki je svet ne more dati. In vse stiske in groze sveta – ne boj se! Nikar se ne vznemirjaj zaradi tega sveta! Kaj ti v resnici more! Svet ti lahko prizadene bolečino in bridkost, lahko ti tudi umori telo, duše pa se ne more dotakniti – in ti si večni božji otrok in vsi lasje na tvoji glavi so prešteti! In tvoje trpljenje in tvoje bridkosti, vse se bo spremenilo v veselje božjih otrok, v radost, kakršne oko ni videlo in uho ni slišalo....

Vem, marsikaj se dogaja na svetu, vem, tudi v moji Cerkvi, med mojimi učenci se dogaja marsikaj. Strašna je slepota in hudobija sveta, strašna, vem! Vendar sem jaz svet premagal! Nobene težave v resnici ni: povedal sem ti, kaj bo zveličalo tvojo dušo. Pridi, ljubi z menoj svoje brate, služi jim, kakor sem ti dal zgled. Bog bo sodil in božje je odpuščanje, ti pa le potopi svoje srce v ljubezen, kakor sem jaz vas ljubil. Poznam človeka in razumem vse, kar ga teži in pritiska k tlom, poznam tvoja hrepenenja, tvoj upor, ko pride križ, tvojo samovoljo, ko življenje ne teče po tvoji za-

misli, poznam tvoje razočaranje, ko ti drugi ne morejo dati sreče...

Vse poznam, vse tvoje bolečine in bridkosti sem nesel na svojem hrbtu na Kalvarijo, ker te imam rad in ker mi ni vseeno zate. Prišel sem, da ti prinesem veselo oznanilo: tvoje trpljenje ni zaman, ni brez smisla, nisi zgubljen prah v vesolju naključnih dogodkov. Božji otrok si, izvoljen in ljubljen in odrešen.«

Bratje, noben grob, nobena ječa, nobeno brezno ne more vase zapreti božje resnice, pravičnosti in svobode, ki nam jo prinaša Jezus Kristus. Noben greh se ne more upirati neskončni nežnosti in odpuščanju, ki nam ga zagotavlja od mrtvih vstalo Jagnje, ki se je žrtvovalo za nas. Noben strah nas ne more več ohromiti, da ne bi govorili vsemu svetu, da se naše obzorje ne zapre z našim grobom. Ne boj se! Kristus je vstal in tudi ti boš nekoč vstal. Naj se ti zgodi kar koli, tudi ti boš nekoč vstal v večno, srečno življenje.

Bratje, ne glejte skozi meglo navajenosti in vsakodnevnosti na Vstalega. Glejte nanj z očmi jasne vere, da vas bo lahko blagoslovil s svetlobo od znotraj in od zunaj, da bo zasijal v vaših življenjih in vam osvežil dušo.

p. Marjan Čuden

Št.: 2/2015

Ljubljana Vič, 13. januar 2015

Zapisnik 14. redne seje
provincialnega definitorija

Štirinajsta redna seja provincialnega definitorija je potekala 13. januarja 2015 v samostanu naših bratov na Viču v Ljubljani. Začela se je ob 9.30 uri, udeležili pa so se je provincialni minister p. **MARIAN ČUDEN**, vikar province p. **AMBROŽ MUŠIČ**, definitorji province p. **BERNARD GOLIČNIK**, p. **MARIAN ČUK**, br. **MIRAN ŠPELIČ**, p. **PEPI LEBREHT**, in p. **ANDRAŽ ARKO** ter tajnik province br. **JANEZ PAPA**. Sejo smo pričeli s polurno molitvijo v cerkvi ob jasticah, ki jo je pripravil p. **Ambrož Mušič**.

Sprejem zapisnika in pojasnila

Zapisnik je bil sprejet.

Pregled odprtih zadev

Provincialni minister je pripravil pregled sklepov zadnjega kapitlja in plenarnih svetov province. Ustavili smo se ob odprtih zadevah in poiskali načine za njihovo uresničenje.

Stanje v provinci in personalne zadeve

Provincialni minister je bil po vseh hišah in se srečal z večino bratov. Pred njim pa je še redna vizitacija vseh.

Izpostavil je nekatere pereče probleme v posameznih hišah. V pogovoru smo poiskali najustreznejše postopke za njihovo reševanje.

Soočili smo se tudi z nekateri osebnimi problemi bratov in skušali najti primerne prijeme za ureditev le-teh.

P. Mari Osredkar prosi za potovanje v Turčijo od 26. februarja do 6. marca 2015, kjer bo v okviru izmenjave Erasmus za predavatelje predaval na islamski teološki fakulteti. Stroške v celoti krije Univerza. Odobreno.

P. Mari Osredkar prosi za polletno odsotnost zaradi predavanj v Franciji. Za akademsko napredovanje mora biti en semester dejaven na univerzi izven Slovenije, zato bo v zimskem semestru 2015/16 predaval na *Institut Catholique* v Toulousu. Odobreno.

Prišla je prošnja iz tržaške škofije in **p. Rafaela Slejka** za njegovo pastoralno pomoč med tržaškimi Slovenci v župniji sv. Križ. To bi se začelo s 1. februarjem.

Br. Boštjan Horvat je poslal prošnjo za slovesne zaobljube. Potrebno je mnenje magistra, vzgojnega sveta in hiše. P. Andraž bo pripravil predlog njegove priprave.

Obravnavali smo še nekaj drugih prošenj.

Prihodnja seja bo v torek 3. marca 2015 ob 9.00 na Viču v Ljubljani.

Sejo smo sklenili s kosilom ob 12.25 uri, za katerega se viškemu bratstvu lepo zahvaljujemo.

br. *Janez Papa*
tajnik province

Št.: 20/2015

Ljubljana Vič, 3. marec 2015

Zapisnik 15. redne seje
provincialnega definitorija

*Petnajsta redna seja provincialnega definitorija je potekala 3. marca 2015 v samostanu naših bratov na Viču v Ljubljani. Začela se je ob 9.30 uri, udeležili pa so se je provincialni minister p. **MARIAN ČUDEN**, vikar province p. **AMBROŽ MUŠIČ**, definitorji province p. **BERNARD GOLIČNIK**, p. **MARIAN ČUK**, br. **MIRAN ŠPELIČ**, p. **PEPI LEBREHT**, in p. **ANDRAŽ ARKO** ter tajnik province br. **JANEZ PAPA**. Sejo smo pričeli z molitvijo v kapeli, ki jo je pripravil br. **Miran Špelič**.*

Sprejem zapisnika in pojasnila

Zapisnik je bil sprejet.

Sledilo je nekaj pojasnil k zadnjemu zapisniku.

Poročilo s tečaja za nove provincialne ministre v Rimu in s srečanja provincialov JKPM OFM v Splitu

Provincialni minister je predstavil dogajanje, ki ga je podrobno opisal že v svojih javljanjih po elektronski pošti.

Molitev za generalni kapitelj

Na spletnih straneh našega reda je bila objavljena molitev za pripravo na generalni kapitelj. Prevod je pripravil tajnik province, ZBF bo poskrbela za oblikovanje in tisk. Molitev bo poslana vsem v e-obliki, po vseh hišah pa bo razposlana tudi papirnata oblika, takoj ko bo nared.

Generalni vizitator

Za generalnega vizitatorja sta bila predlagana dva brata: eden iz splitske province, drugi iz zagrebške province. Počakati moramo na potrditev generalnega vodstva.

Pobuda za začetek procesa beatifikacije p. Marijana Valenčaka in p. Atanazija Kocjančiča

Definitorij podpira pobudo za začetek postopka preverjanja želje pri bratih glede začetka aktivnosti, ki bi pripeljale do procesa beatifikacije.

P. Ambrož bo začel postopek, ki ga bo vsem bratom predstavil na dnevu province.

Asistenti OFS in prošnja za asistenta OFS župnije Šenčur.

P. Ambrož je predstavil stanje v Šenčurju. Mi bi morali imenovati asistenta za Šenčur. Provincialni minister bo predlaganega brata prosil za sprejem službe asistenta OFS v Šenčurju.

Pregled koledarja province

➤ **Duhovna obnova za spovednike: 11. marec 2015**

lokacija: LJ-Vič; od 9. do 10. ure zbiranje sledi predavanje Turnška in pogovor

➤ Evangelizacija in biblična kateheza – seminar: 18. marec 2015
lokacija: LJ-Vič; od 9h do 9.30 zbiranje sledi predavanje p. Pepija in p. Silvina ter pogovor

➤ **Dan province: 15. april 2015**

lokacija: Sveta Gora – 450 let prihoda frančiškanov

navzoč bo tudi LJ nadškof Stane

Program:

9.30 zbiranje

ob 10.30 molitvena ura v baziliki, vmes

duhovni nagovor nadškofa Staneta

ob 11.00 nagovor provincialnega ministra

in vikarja

predstavitve knjige o Svetnikih in o

posvečenju p. Staneta ter predstavitev

promocijskega materiala

➤ **Plenarni svet province: 22. april 2015**

lokacija: LJ-Vič; ob 9. uri začetek

predstavitve posameznih vsebin tudi preko gostov

➤ **Frančiškovski simpozij: 9. maj 2015**

lokacija: LJ – sv. Peter

začne se s sv. mašo pri Marijinem

oznanjenju

Dopisi

Prispele so prošnje iz Kamnika, Maribora in Sv. Trojice, ki se vse nanašajo na finančno pomoč pri različnih gradbenih in obnovitvenih projektih. Vse prošnje so bile predane *Svetu za gospodarske zadeve*, ki jih mora najprej pregledati in podati svoje mnenje.

Obravnavali smo še nekaj drugih dopisov.

Prihodnja seja bo v torek 7. aprila 2015 ob 9.00 na Viču v Ljubljani.

Sejo smo sklenili s kosilom ob 12.35 uri, za katerega se viškemu bratstvu lepo zahvaljujemo.

br. *Janez Papa*
tajnik province

samostan župnija	pevski zbor			FSR	biblična	Karitas	ŽPS		zakonci		Ostale skupine
	otroški	mladinski	odrasli		skupina		člani	št. sej	skupine	pari	
Koper	0	0	0	16	15	0	0	0	0	0	Molitvena skupina: 16
Kostanjevica	12	5	28	15	0	10	18	5	1	4	Verouk za odrasle: 35
Sveta Gora	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
Brezje	0	14	21	119	43	0	0	0	0	0	Duše žrtve 15-20
Mošnje	0	0	15	0	0	0	14	3	0	0	
Kamnik											
LJ-Bežigrad	18	32	25	0	10	9	21	10	2	10	Molitvena skupina v cerkvi 5, fran. Otroci 5, dramska sk. 15, Anim. Oratorija 12, prenova v duhu 15, skavti 4
LJ-Center											
LJ-Šiška											
LJ-Vič	30	35	40	8	10	20	24	6		120	Molitveni skupini, Skupina za žalujoče, Vasovalci, počitniški oratoriji za otroke, Pogovorna skupina, Mlajši izobraženci, otroški orkester, organisti, bralci, svetopisemske urice, delavnice za otroke, šola za starše, ACM
Nova Štifta	29	0	23	8	0	0	0	0	0	0	Pritrkovalci: 11, duhovne vaje : 23, jasličarji: 9, molitvena skupina: 10, glasbena delavnica: 4, knjižničar: 2
Novo mesto	35	30	18	18	15	20	28	10	4	28	Karitas: molitvena, ročna dela in klepet ob kavici; Prenova v Duhu, FLM – Frančiškanska Lenartova mladina, Družine, ki molijo za duhovne poklice – molitveni križ, Vera in luč, Dramska skupina, SBP – Slomškovo bralno priznanje, Katehumeni, Mladi kristjani – bivši katehumeni.
Nazarje	10	18	25	28	0	8	26	7	1	8	FSR Mozirje: 18, molitvena skupina: 15, Frančiškovi otroci: 20, Klarise: 12
Maribor	14	10	14	12	8	5	22	10	0	0	FRAMA, Frančiškovi otroci, mladi v poklicih, molitvena skupina, pevski zbor Laudamus, pevski ansambel Musica, priprava na zakon, animatorji
Sveta Trojica	20	0	40	15	9	3	30	10	0	0	Frančiškovi otroci in mladina: 15, Animatorji: 10
Adelaide	0	0	10	0	0	0	0	0	0	0	
Melbourne	0	0	17	0	0	0	18	3	0	0	molitvena skupina, prostovoljci Cerkev-dom, revija Misli 1250 izvodov vsaka dva meseca
Sydney	0	7	15	4	0	0	11	2	0	0	CP zbor Wollongong: 7, CP zbor Canberra: 12, Tečaj slovenščine za odrasle: 5
Lemont	0	0	15	0	0	0	8	2	0	0	krasilke: 16, bralci beril: 12, izredni delilci obhajila: 6
SKUPAJ	168	151	306	243	110	75	220	68	8	170	

ministranti			4	10	0	0	18		25	10	60	14	13	22	3	6	11	3	220
kateheza	študentje		0	5	0	0	0		25	0	8	0	0	10	0	0	0	0	68
	mladi		0	5	0	0	8		15	0	0	14	6	10	0	0	0	0	83
	skupin OŠV		0	11	0	0	18		33	0	22	9	3	9	0	0	2	0	113
	osnovna šola		0	135	0	0	162		650	8	368	124	32	198	0	0	6	0	1749
	predšolski		0	3	0	0	0		0	0	0	0	3	0	0	0	0	0	12
katehumeni	obhajilo		0	0	0	0	4		6	0	5	0	1	0	0	0	1	0	17
	birmani		0	0	0	0	4		6	0	5	0	1	0	0	0	1	0	17
	krščeni		0	0	0	0	1		2	0	3	0	1	0	0	0	0	0	7
birmanci			0	0	0	0	48		64	0	42	0	20	30	0	0	0	0	220
prvoobhajanci			0	17	0	0	22		60	0	40	7	0	20	20	0	6	0	179
bolniki	maziljeni		4	194	0	0	80		195	8	174	47	221	31	7	43	82	0	1866
	obhajila		57	3600	0	0	725		4030	59	179	210	281	208	45	56	102	0	9564
obhajila			13100	40000	0	0	40500		85500	10000	73400	19200	49200	7000	2300	10000	12065	0	534105
pogrebi			0	34	0	0	69		1121	0	60	17	59	27	10	42	18	7	1479
poroke			0	9	11	0	2		8	11	9	3	7	15	0	4	0	2	86
krsti (vsi)			4	21	10	0	19		75	0	55	12	37	24	0	15	2	4	304
nedeljnikov			160	450	0	0	725		1500	0	1166	230	655	336	90	190	210	157	7267
krščenih			0		0	0	9000		23800	0	7000	1000	3100	2200	0	0	1400	400	49400
prebivalcev			0	6500	0	0	14000		34000	0	10000	1500	4500	2250	0	0	5000	400	80014
samostan župnija	Koper																		
	Kostanjevica																		
	Sveta Gora																		
	Brezje																		
	Mošnje																		
	Kamnik																		
	LJ-Bežigrad																		
	LJ-Center																		
	LJ-Šiška																		
	LJ-Vič																		
	Nova Štifta																		
	Novo mesto																		
	Nazarje																		
	Maribor																		
	Sveta Trojica																		
	Adelaide																		
	Melbourne																		
	Sydney																		
	Lemont																		
	SKUPAJ																		

Pojdite tudi vi naproti ljudem današnjega časa. Bodite nosilci upanja in luči v Cerкви in svetu

Na prvo adventno nedeljo je Cerkev vstopila v leto posvečenega življenja. Trajalo bo dobrih štirinajst mesecev, vse do svečnice, 2. februarja 2016. Kardinal João Braz de Aviz, prefekt Kongregacije za ustanove posvečenega življenja in družbe apostolskega življenja, je med predstavijo tega posebnega leta povedal, da bo to »čas milosti za posvečeno življenje in za Cerkev«. Iskreno želim, da bi ga redovne skupnosti, torej redovniki in redovnice, znali dobro izkoristiti in iz njega narediti priložnost, da poglobimo svoje redovništvo, svoje osebno življenje z Bogom ter življenje po naših skupnostih.

Leto posvečenega življenja želi biti povezano s 50. obletnico drugega vatikanskega koncila oziroma 50. obletnico objave koncilskega Odloka o času primerni prenovi redovniškega življenja (Perfectae caritatis) z dne 28. oktobra 1965. Kardinal Braz de Aviz je prepričan, da je posvečeno življenje v teh petdesetih letih prehodilo rodovito pot preнове, ki je vključevala zvestobo Gospodu, Cerкви, lastni karizmi in današnjemu človeku. Bilo je to milostno obdobje, zaznamovano s prisotnostjo Duha, ki omogoča živeti tudi slabotnost in nezvestobo kot izkušnjo Božjega usmiljenja in ljubezni. Leto posvečenega življenja bo po kardinalovih besedah priložnost za »hvaležen spomin« na ta čas. Ima tri cilje. Prvi cilj je priznati svojo slabotnost in obenem pokazati svetu svetost in vitalnost posvečenega življenja. Drugi cilj je z upanjem pogledati na prihodnost, kljub zavedanju delikatnosti in naporov sedanjega trenutka. Tretji cilj pa je živeti sedanost z ljubeznijo, kar zaobjema zaljubljenost, pravo prijateljstvo in globoko občestvo. Leto posvečenega življenja bo torej pomemben trenutek evangeliziranja lastne poklicanosti in pričevanja o lepoti hoje za Kristusom, kot pravi kardinal Braz de Aviz.

Ne bomo se torej z upanjem ozirali samo v prihodnost, ampak s hvaležnostjo zrli tudi v preteklost. Ne smemo pozabiti na spodbude, napore, prizadevanja, iskanja in cilje, ki so jih v zadnjih desetletjih živele najrazličnejše redovne ustanove. Papež Frančišek v pismu posvečenim osebam ob začetku leta posvečenega življenja zapiše, da se navdihuje pri smernicah, ki jih je sv. Janez Pavel II.

zapisal v posinodalni spodbudi Posvečeno življenje iz leta 1996: »Vi nimate le slavne zgodovine, na katero se lahko ozirate in jo pripovedujete, ampak tudi veliko zgodovino, ki jo je treba še zgraditi! Ozrite se v prihodnost, v katero vas usmerja Sveti Duh, da bi tudi z vami še delal velike reči.«

Posinodalna spodbuda Posvečeno življenje, na katero se sklicuje Frančišek, je rezultat škofovske sinode o redovnem življenju v Cerкви, ki je potekala ravno pred dvajsetimi leti. Morda je sedaj primerna priložnost, da redovniki in redovnice ta cerkveni dokument ponovno vzamemo v roke. V njem bomo našli jasen klic k duhovni prenovi, k poglobitvi lastnega poslanstva in karizme, k širjenju božjega kraljestva med ljudmi.

V zadnjih 50 letih, od konca drugega vatikanskega koncila do danes, smo redovniki in redovnice dobili veliko napotkov in smernic za naše življenje in delovanje v svetu. Posvečeno življenje, ki je utemeljeno na spolnjevanju evangeljskih svetov, uboštva, pokorščine in čistosti, »ni del hierarhične zgradbe Cerkve, vendar pa neomajno spada k njenemu življenju in k njeni svetosti«, beremo v dogmatični konstituciji o Cerкви (44).

Cerkev od nas pričakuje, da s svojim življenjem večamo njeno svetost. Daje nam veliko nalogo in izkazuje veliko zaupanje, ko nas pošilja kot prinašalce upanja in luči v Cerкви in svetu. Izzivi, ki se v prihodnosti postavljajo pred posvečeno življenje, nas usmerjajo v evangeliziranje samih sebe, lastnega življenja in skupnosti, v katerih živimo; treba se bo prenoviti od znotraj, dajati prednost kakovosti življenja in ne količosti dejavnosti, načrtov, hiš ali celo številu sobratov oziroma sosester. Če ne bomo temeljito pretresli svoje identitete in je spremenili tam, kjer je sprememba potrebna, naša prihodnost ne bo ravno svetla. Če pa že bo, je ne bo razsvetljevala Luč, ki nas je poklicala na pot posvečenega življenja. Kvečjemu bodo to bliski posvetnega sveta, ki sicer so bleščeči, a kratkotrajni in plitki. Brez zavedanja, kaj oziroma Kdo je naš temelj, naš začetek in cilj, bodo vsi načrti, veliki in majhni, grajeni na pesku.

Vsa leta po drugem koncilu nas najvišji redovni predstojniki in Cerkev spodbujajo k vrnitvi k

virom in z novo zagnanostjo pristopati k ljudem, med katerimi živimo, jim prinašati Kristusa, torej upanje, ljubezen, mir. Včasih se zdi, da smo zaspali. Naj bo leto posvečenega življenja priložnost, da se predramimo. Poiskati in izkoristiti je treba ugodne priložnosti za ponovno prebuditel življenjske sile in naboja. Nismo ju nikoli izgubili, le da se danes ne razodevata v vsej svoji moči.

V redovnem življenju je najbolj bistveno biti v globokem soglasju s Kristusovo voljo in v nenehni hoji za njim. Samo tako bo naše redovno življenje lahko prebudilo svet, k čemur nas spodbuja papež Frančišek. Izziv, ki je pred nami, je velik. Presega nas in se zares zdi neuresničljiv. A to samo, če vse polagamo vase in na svoje moči. Kaj oziroma Kdo je in mora biti vir naše volje, dela, načrtov, ljubezni – to vemo: je Jezus Kristus. Vprašanje: »Kdo je zame Jezus Kristus?« je zato temeljnega, celo življenjskega pomena. Na tem zelo osebnem in življenjskem odnosu vsake posvečene osebe se ohranja in poživlja odločitev za redovno življenje, ki je življenje po evangeliju, hoja za Kristusom, služenje bližnjim. Ljudje od nas pričakuje nekaj več, od tistega, kar jim daje svet, pričakujejo nekaj globljega, tisto božje.

Drage sestre in bratje v redovništvu, napolnimo zemljo s Kristusovim evangelijem. Najprej pa evangelizirajmo in napolnimo z Njegovim evangelijem sami sebe, da bomo potem mogli ponuditi Boga tudi drugim. Naše življenje mora slaviti Boga z besedo in zgledom. »Svet najbolj potrebuje prerokov Boga, ki je prisoten v svetlobah in sencah zgodovine, ki hoče življenje in prihodnost za vse, ki ljubi vse ne glede na raso, barvo kože ali vero«, je pred leti razmišljal frančiškanski generalni minister p. Giacomo Bini. Njegov predhodnik p. Hermann Schalück pa je pred 17 leti dejal: »Želim si manj življenja iz navajenosti, manj povzdigovanja slavne preteklosti, več poguma, da bi zasejali evangelij v nam še neznano zemljo, več poguma tudi za inkulturacijo, več različnosti v potrebni enosti«.

Sv. Janez Pavel II. je frančiškanskim ljudskim misijonarjem že leta 1982 dejal: »Vi, ki ste bratje

ljudi, pojdite v srce množice, naproti razpršenim in izčrpanim množicam, ki so kot ovce brez pastirja, s katerimi ima Jezus sočutje. Pojdite tudi vi naproti ljudem današnjega časa. Ne čakajte, da bodo oni prišli k vam. Vi sami iščite priložnosti za srečanje. Ljubezen nas sili v to. Vsa Cerkev vam bo hvaležna.« Mislim, da spodbuda velja za vse posvečene osebe. Si bomo drznili storiti ta korak, dragi redovniki in drage redovnice?

Kdo ve, kakšne čudeže bi naredil Bog po nas, če bi si upali mu popolnoma zaupati! Kljub temu, da smo krhki in omejeni, dragi bratje in sestre v redovništvu, ima Bog veliko zaupanje v nas, saj si nas je izvolil. Ponovno odkrijmo to zaupanje, da bomo izkusili živo prisotnost Boga. Počasi se bomo morali spreobrniti od logike samoumevnosti »tako je vedno bilo«, k logiki zaupanja in k novim korakom, ki bodo preko nas približali Boga človeku, k čemur nas spodbuja tudi zgled sedanjega papeža Frančiška. V Sloveniji deluje 12 moških redovnih ustanov, 17 ženskih redovnih ustanov in 3 svetne ustanove. Vse skupaj čez 1100 redovnikov in redovnic. Ali ni to dovolj velika množica, ki lahko potegne za sabo veliko ljudi in jih približa k Bogu?

»Nosite bremena drug drugemu in tako boste izpolnili Kristusovo postavbo« (Gal 6,2). Ali redovniki dovolj oznanjamo in razodevamo Kristusa današnjemu človeku? Kristusa, ki moli, ki oznanja božje kraljestvo, ki ozdravlja obsedene in bolne, ki tolaži jokajoče, ki spreobrača grešnike, ki ne obsoja, ki vabi k boljšemu življenju, ki sprejema otroke in jih blagoslavlja, ki vsem izkazuje dobrote, a vedno ostaja pokoren volji svojega Očeta, ki ga je poslal na našo zemljo (prim. C 46). Brez radikalnega življenja se vera ne more utelesiti in če se ne more utelesiti ne more biti privlačna in tako tudi redovništvo ne. Redovništvo mora biti privlačen način Boga, ki želi osvojiti srca ljudi in v njih najti svoj stalen prostor ter tako napolniti praznino človekovega srca, ki nastane brez božje prisotnosti. Brez Boga človek ni izpolnjen. Pa bomo kos tej nalogi?

p. Robert Bahčič

NOVICIAT

Zapiski iz noviciata

Letos je našo provinco, kot veste, spet doletel „poln“ noviciat. Teče 26. leto noviciata pri Svetogorski Kraljici, od tega je bilo kar 7 let sušnih. Letošnja novinca se tako zahvaljujeva za vsakršno podporo; skupaj pa molimo, da bi nam Gospod še naprej pošiljal bogata leta, „leta debelih krav“ (vsaka simbolika v izrazu je zgolj naključna).

Prvo polovico leta smo že uspešno prekrmarili po jasnih obzorjih, ki nam jih pomagata odkrivati magister in socij-magister s pomočniki. Ti pomočniki so tako prilični kot neprilичni, domači samostanski bratje kot tudi (ne)povabljeni bratje od drugod ter drugi. Veseliva se raznovrstnosti darov, ki nam jih Gospod pošilja po vsakem izmed nas. Konkretno to pomeni silno širok spekter „formacije“: od hortikulture do redovnega prava, od živinoreje do frančiškanske duhovnosti, od agrikulture do učenja različnih „tujščin“, od zidarstva do slovesnega bogoslužja, od jasličarstva do pastore duhovnih vaj in bližine z najbolj ubogimi ipd. To bogastvo različnosti pa povezujejo stalnice: redno molitveno življenje, tihota in zbranost, veselje in skrbi bratskega življenja, okušanje lepote stvarstva, osebni študij... Zaokrožena celota včasih monotonega noviciškega življenja je tako obogatena s pestrostjo življenja.

Na poseben način živimo tudi leto posvečenega življenja v povezanosti z vesoljno Cerkvijo. Najino vlogo vidiva letos predvsem pri molitveni

podpori in gojenju kontemplativne razsežnosti, saj sva od vsakodnevnih dogodkov bolj odmaknjena. Tako različna znamenja časov, ki so letos še prav posebno burna, spremljava bolj z molitvijo. V tem času smo Slovenci dobili kar tri nove škofo, imeli papeža Frančiška v bližini, praznovali 500 let province, zamenjali našega provinciala ipd. Gospod pa vendar ni prisoten zgolj v grmenju in viharju, temveč nas obiskuje tudi v „glasu rahlega šepeta“ in malenkosti vsakdana. Tako smo na Sveti Gori najprej objokovali kozje trojčke, ki so vsi poginili – vendar se po dveh mesecih že veselili zdrave kozice Lize. Prvo zvončke smo odkrivali s p. Zdravkom že 12. januarja. Hvaležna sva tudi za teden prebit v tišini samotišča pod zasneženo Golico, kjer je bilo dovolj možnosti slišati „rahl šepet“.

Čas hitro mineva in v hvaležnosti za vsak preživet dan na tem milostnem kraju potihem že slutiva, da se bo potrebno tudi spustiti z gore ter oditi naprej. Do takrat pa vse Vas še posebej prosiva za molitveno in vsakršno bližino ter pomoč. Prav to tudi midva obljubljava vsakemu.

„Hvalite in poveljujte mojega Gospoda in zahvalite se mu in služite mu v veliki ponižnosti.“ (Sončna pesem 14).

br. Alen Ušaj, župnija Črniče
br. Jan Dominik Bogataj, župnija LJ-Vič

JUNIORAT

»Mini misijoni«

Bratje v začetni vzgoji in magister bomo v letu posvečenega življenja obiskovali župnije po Sloveniji ter na preprost in neposreden način prinašali vernikom, predvsem pa mladim, Frančiškovega duha. Ne nadejamo si, da bomo z enim pogledom, enim pozdravom ali enim kratkim pogovorom, v vseh krajih, ki jih bomo obiskali navdušili toliko mladih, da bo v klerikatu zmanjkalo prostora. Pa vendarle smo prepričani, da predstavitev frančiškanskega reda, predvsem pa naše pričevanje lahko prinese med ljudi nekaj več veselja do življenja in poguma za odkrivanje lastne poklicanosti.

S prvimi »Mini misijoni«, kot smo poimenovali naše obiske po župnijah, smo začeli v letošnjem postnem času. To je tudi priložnost za nas same, da z molitvijo in dobrimi deli spreminjamo sami sebe in potem iz tega naredimo nekaj še za naš red, Cerkev in ljudi. Konec koncev nas tudi papež Frančišek spodbuja, da mora v tem letu »Cerkev pokazati radost in srečo, ki izhajata iz Boga«. In k temu še dodaja, »da prav pričevanje bratske ljubezni, solidarnosti in medsebojne delitve, kar v bistvu pomeni življenje po evangeliju, daje Cerkvi veljavo« (Pismo papeža Frančiška ob začetku leta posvečenega življenja).

Do sedaj smo obiskali frančiškanski župniji Novo mesto in Vič ter župniji Ljubljana-Sv. Trojica in Beltinci. Poleg predstavitve reda oblikujemo molitev za nove duhovniške in redovniške poklice pred Najsvetejšim in sodelujemo pri mašah. Kjer je navada molimo tudi križev pot. Za mlade pripravimo filmsko-pogovorni večer, posebej pa se srečamo tudi z ministranti. Predvsem si pa po mašah vzamemo čas za klepet s farani in se pomerimo v raznih igrah z ministranti in ostalimi mladimi ter jih pogostimo s frančiškanskimi čokoladnimi kolački, ki jih sami spečemo (malo za šalo, malo zares se o tem lahko prepričate tudi z ogledom videa na spletni strani naše province) in toplim čokoladnim mlekom.

Tako se trudimo prinašati ljudem Boga in njegovo veselo oznanilo - da nas ima Bog rad. Seveda primerno sodobnemu času, predvsem pa modernemu človeku, ki pogosto ima vse, nima pa ljubezni in sprejetosti. Odzivi so pozitivni. Na enem od »Mini misijonov« je voditeljica molitvene skupine v zahvali zapisala: »Hvala vam bratje frančiškani, da ste nam prinesli veselje in mir ter da ste obogatili naše duše.«

br. Boštjan Horvat

Iz kloštra ob Krki

Od 1. adventne nedelje 2014 tri novomeške župnije ne izdajamo več skupnih oznanil, ampak delamo to vsaka zase. Razšli smo se sporazumno, prav nič skregani in jezni drug na drugega. Res pa je, da se je s tem pretrgala več desetletna tradicija skupnega sodelovanja. Naša oznanila, ki izhajajo sedaj tedensko in v katerih so objavljeni tudi mašni nameni, se imenujejo Oznanila iz kloštra.

Kloštrskega vrta ob Krki še niso zapustili bobri. Njihovo »razdejanje« je še moč videti v precejšnjem obsegu.

Tradicionalna Lurška devetdnevica je letos potekla v pravem zimskem vzdušju. V letu Posvečenega življenja smo se odločili, da bomo letošnjo devetdnevico 2015, od 2. 2. do 10. 2., posvetili redovnikom in redovnicam. Zato smo duhovno dogajanje naslovlili Redovniki smo... spovedniki, v tišini, v svetu, pri bolnikih, spremljevalci, z mladimi, poeti, v medijih, romarji in pastirji. Tako smo povabili salezijanca, lazarista, jezuita, iz tišine samostana je po napisani in prebrani besedi spregovoril duh kartuzijana, prišla je sestra Marijina misijonarka in sestra Tretjega reda sv. Frančiška in seveda frančiškani. Vsak dan smo se zbirali ob 17. uri v naši lurški kapeli k molitvi serafinskega rožnega venca in molitvi ali prepevanju Marijinih litanij ter posvetilni molitvi lurški Gospe. Ob koncu enournne molitve je sledila maša z govorom gosta. Na sam praznik Lurške Marije je bil med nami ljubljanski nadškof in metropolit msgr. p. Stane Zore, ki nas je na temo redovnikov pastirjev prav domače in prisrčno nagovoril. Poudaril je, da se je Bog iz ljubezni sklonil k človeku tudi v Lurdu. Kar ste storili enemu mojih najmanjših bratov, ste meni storili, slišimo iz evangelija in od pastirjev. Prva naloga pastirjev je molitev, druga, da vas posvečujemo z zakramenti (krst, birma, spoved, obhajilo, sv. zakon, bolniško maziljenje) in tretja naloga – skrbeti za bolne. Danes malikujejo zdravje in lepoto, starost pa odrivajo. Kje se bomo naučili živeti bolezen, starost, umirati? Pri njih. Ko bolnim obrnemo hrbet, prikrajšamo sami sebe za to čudovito šolo življenja, je poudaril. Kakor Bernardka v Lurdu moramo tudi mi drugim govoriti o Bogu ter moliti, nas je spodbujal. Cerkev je bila polna Marijinih častilcev od blizu in daleč, prišli so tudi dekanijški duhovniki. Čudovito zimsko vreme nam je omogočilo lepo in doživeto procesijo z lučkami ob prepevanju lurške pesmi Ave, ave, ave Marija... Vsem, ki nam je lurška Marija blizu, je bilo to duhovno dogajanje v veliko spodbudo in duhovno moč. To občutimo tudi bratje frančiškani, ki smo lansko leto obhajali 545 let prihoda iz Bosne v Novo mesto. Naj Marijina roka vedno skrbi za nas in nas varuje.

Naš kloster in tudi cerkev sv. Lenarta sta v minulem letu dočakala večje obnove in prenove. Kot

ste bili že obveščeni, je cerkev statično utrjena, razpoke so zapolnjene; starodavni kloštrski atrij je z odprtjem gotških oken svetlejši in prijaznejši. Narejenih je bilo še veliko manjših posegov. V teh dneh se pri Karmelski kapeli dokončuje tudi nov stranski vhod s klančino za vozičke. Zaradi sanacije fresk nad orglami, je bilo potrebno temeljito očistiti orgle, kar je storil ing. Brane Košir iz Sodražice. Hvala Bogu in vsem faranom, da so plačani tudi vsi računi – brez občine, države in večjih botrov. V glavnem so bili samo »mali delničarji«, ki jim bo povrnjeno stokratno v nebesih, kakor verujemo in upamo. V načrtu je tudi večja obnova in prenova cerkve na Potovem Vrh, saj bo od zadnje minilo letos 30 let. Tudi na drugih podružnicah bodo potrebna manjša obnovitvena dela.

Na tiho nedeljo je potekal tradicionalni družinski križev pot iz Velikega Slatnika na Potov vrh, ki se ga je v ugodnih vremenskih razmerah udeležilo nekaj sto ljudi.

Za nami sta tudi dve vizitaciji: Najprej nas je obiskal škof ordinarij msgr. Andrej Glavan nato pa še naš novi provincialni minister p. Marjan Čuden. Oba sta po nekaj urah bivanja v našem klostru zadovoljna odšla.

Na pastoralnem področju se dogaja marsikaj. Redno veroučno in pastoralno delo narekuje tempo dela. Mnoge zanima in zato naj bo zapisano, da se pripravlja na zakrament birme letos samo 33 birmancev iz 9. razreda (lani 43, drugo leto 46), še pred 10 leti pa je bilo birmancev dvakrat toliko; na prejem sv. obhajila pa se pripravlja 38 tretješolcev (lani 40, drugo leto 42). Eni in drugi so bili tudi na duhovnem vikendu, birmanci dvakrat; prvoobhajanci pa so imeli poleg vikenda še dve sobotni triurni srečanja.

Naš p. Peter ima kot eksorcist NM škofije veliko prosilcev za molitev za osvoboditev pa tudi za izganjanje hudega duha. P. Marko pa pridno skrbi za bolnike v bolnišnici, pa tudi za štiri redovne skupnosti sester. Dela je dovolj in hvala Bogu so ljudje hvaležni, kar se velikokrat izkaže v njihovih materialnih, predvsem pa duhovnih darovih.

Letos bo dve leti od večjih personalnih menjav v klostru ob Krki. Kvartet se trudi vedno bolj uglašeno »prepevati«. Župnik sestavlja novi Župnijski pastoralni svet, ubada pa se tudi z iskanjem novega ključarja za podružno cerkev na Velikem Slatniku. Naše mesto ob Krki letos praznuje 650 let (7.4.1365) od ustanovitve, upamo, da bomo skupaj poglobili sodelovanje. Priromajte kaj na obisk.

p. Krizostom

ŠIŠKA IN BEŽIGRAD SKUPAJ?

Pred dobrim letom mi je provincialno vodstvo na mojo željo, da bi naslednja leta brez posebnih funkcij preživel nekje v Ljubljani, izbralo naš samostan v Šiški. P. provincialu sem se za to odločitev iskreno zahvalil in se z veseljem preselil v novo okolje in v novo skupnost. Že prvi teden mi je nekdo od sobratov rekel, da bo v bližnji prihodnosti iz Bežigrada in Šiške nastala ena pastoralna enota in to misel o združevanju dveh skupnosti in dveh župnij so kasneje izražali še drugi. Po letu in pol sem si o tem vprašanju izoblikoval mnenje, ki ga sedaj v pisni obliki delim z vami.

Potrebujemo spremembo pastoralne miselnosti

Vsi, ki delamo v pastoralni, se zavedamo, da nas čas prehiteva in da se moramo kot pastoralni delavci spremeniti/sprebrniti, če hočemo še verodostojno oznanjati evangelij. Papež Frančišek nas k temu spodbuja, ko pravi, da »v mestih potrebujemo drugačne "zemljevide", druge paradigme, ki nam bodo pomagale postaviti na pravo mesto naše misli in naše drže.« (govor 27. novembra 2014) Ugotavlja, da prihajamo iz stoletne pastoralne prakse, ko je Cerkev bila še edina kulturna ustanova. A vsi vemo, da je ta doba minila. Obnašamo se, kot da bi bili kristjani v veliki večini in čakamo v pisarnah, da nas bodo iskalci vere poiskali. Potrebujemo spremembo pastoralne miselnosti, »kar pa ne pomeni »relativistične pastoralne«, ki zato, da bi bila navzoča v »kulturni kuhinji«, izgubi evangeljsko obzorje. Potreben je pogum za evangelizacijsko pastoralno, ki bo drzna in neustrašna, kajti moški, ženske, družine in razne skupine, ki prebivajo v mestih, od nas pričakujejo, in za svoje življenje tudi potrebujejo, veselo novico, kar sta Jezus in njegov evangelij.« Papež pripominja, da si je treba prizadevati, da se ne bi sramovali ali imeli odpora pri oznanjevanju Jezusa Kristusa. Pred kratkim sem poslušal pridigarja, ki je v homiliji večkrat omenil preroka iz Nazareta, a niti enkrat Jezusa Kristusa.

Papež Frančišek govori (govor 17. junija 2014) o treh vidikih, ki nas peljejo po pravi poti pastoralnega spreobrnjenja. Prvi je **obuditev spomina**, da je Cerkev Božje ljudstvo. »Obuditi spomin, da je Bog potrpežljiv. Njemu se na poti zveličanja ne mudi, spremlja nas skozi zgodovino... hodi z nami.« Drugi vidik je: »Znati **odpreti vrata** v **sedanjost**, kar se izraža v sprejemanju in nežnosti.« Tretji pa je za prihodnost: **upanje in potrpežljivost**. Dobro moramo premisliti, kako obuditi spomin v družinah, da bodo sebe sprejele kot domačo Cerkev, ki je rodovitna v otrocih. Kako delovati, da bodo v župnijah zacvetele naklonjenost,

zastonjskost, nežnost, da ne bo župnija institucija le trenutnih stikov, ampak bo znala poslati naprej svoje otroke z upanjem in potrpežljivostjo? In papež vzklika: »*Hočemo Cerkev vere, ki veruje, da je Gospod sposoben narediti jo za mater!*«

Pastoralnim delavcem papež sporoča: »*Velik izziv za Cerkev danes je, da postane Mati! Mati, ne pa dobro organizirana nevladna organizacija s številnimi pastoralnimi načrti... Zares, tega ne potrebujemo..., ker to ni bistveno, to nam mora biti samo v pomoč... 'Identiteta Cerkve je', kot je rekel Pavel VI. 'oznanjevanje', torej 'spčetje' otrok... Rodovitnost je milost, za katero moramo danes prositi Svetega Duha, da bomo lahko šli naprej v našem pastoralnem in misijonarskem spreobrnjenju.*«

»Urbani reveži«

V večjih mestih po svetu, pa tudi v Ljubljani in drugih večjih krajih po Sloveniji je vedno več revežev, izključenih, odvrženih. Papež je udeležence kongresa o pastoralni v velikih mestih (govor 27. novembra 2014) opozoril na dejstvo, »da je v mestih veliko žrtev starih in novih oblik revščine: strukturne in endemične, ki izključuje cele generacije družin; ekonomske, socialne, moralne in duhovne revščine; revščine, ki izloča in odmetava osebe, Božje otroke.«

Papež Frančišek navaja dva pastoralna predloga. Najprej: **izstopiti in olajšati**. Gre za pravo cerkveno transformacijo, kjer je vse mišljeno v ključu misijonarstva. Gre za spremembo miselnosti: od prejemanja k izstopanju, od »čakati, da pridejo«, k »iti jih iskat«. »Izstopiti, da bi srečali Boga, ki prebiva v mestih in revežih. Izstopiti, da bi se srečali, poslušali, blagoslovili, hodili z ljudmi. In olajšati ljudem srečanje z Gospodom. Narediti dostopen zakrament krsta. Odprte cerkve. Zakristije z urnikom za osebe, ki delajo. Kateheze primerne vsebinsko in ob urah, primernih za mesto.«

Na drugem mestu je izpostavil **samarijansko Cerkev**. Gre za preoblikovan smisel pričevanja. Pri pastoralni mest kvaliteto določa zmožnost pričevanja Cerkve in vsakega kristjana. S pričevanjem lahko pridemo do najglobljih jeder, do tja, kjer se rojeva kultura. S pričevanjem Cerkev seje majhna gorčična semena, in to v samo srce kultur, ki se porajajo v mestih. »Konkretno pričevanje usmiljenja in nežnosti, ki hoče biti navzoča na bivanjskih in revnih periferijah, neposredno deluje na socialno domišljijo ter s tem ustvarja smer in smisel za življenje mesta. Kot kristjani tako prispevamo h gradnji mesta pravičnosti, solidarnosti in miru.«

Redovna skupnost je evangelizacijsko bratstvo

Naše redovne skupnosti so evangelizacijska bratstva, kar pomeni, da mora biti evangelizacijsko delovanje redovnika vselej izvajano v bratstvu in kot bratstvo, v njegovem okviru in z njegovim pooblastilom. Bratje (sestre), ki živijo iz evangeljske resnice: »Kjer sta dva ali so trije zbrani v mojem imenu (Mt 18,20)«, se zavedajo, da je bratstvo edini način redovnega življenja in oznanjevanja.

Bratstva so odrešenijske skupnosti, v katerih redovniki doživljajo Kristusovo moč križa in vstajenja. Bratska ljubezen se pokaže v konkretnem delu, soodgovornosti, organiziranosti, povezovanju, opogumljanju ...

Redovne zaobljube so znamenje odločitve za zvestobo skupnosti in preroškega navdih za ustvarjalno uresničevanje evangelizacije. Z zaobljubo uboštva želi redovnik dati vse svoje sposobnosti v služenje skupnosti, skupnost pa naj bi ga podpirala z zaupanjem. Zaobljuba čistosti naj bi prebujala v bratih zavest bratske povezanosti in prijateljstva. Pokorščina je apostolska krepost in obvezuje k delu v skupini, k dialogu in zaupanju.

Evangeljski način življenja je povezan s kontemplacijo. Ko se odločimo za življenje po evangeliju, postanemo evangelizatorji. Gre za stalno spreobračanje k evangeliju in spreminjanje mentalitete. Kar doživljamo in ob kontemplaciji spoznavamo, moramo preleti v dejanja, sicer bodo praznovanje evharistije, molitvenega bogoslužja in druge pobožnosti postale prazne. Evangelizirati druge more le tisti, ki tudi sam evangeljsko živi.

Ves svet je samostan, zato je tudi ves svet prostor evangelizacije. V Svetem Duhu, ki je generalni minister redov, iščemo Franciškovi bratje novih poti in novih rešitev, kako ves svet napolniti z evangelijem (prim.: H. Shalück, *Napolniti svet s Kristusovim evangelijem*, 5-8).

Janez Pavel II. je povabil posvečene osebe današnjega časa, naj »pogumno ponujajo podjetnost, iznajdljivost in svetost ustanoviteljev in ustanoviteljic kot odgovor na znamenja časov, ki se postavljajo v današnjem svetu; naj se ne omejujejo na branje znamenj, ampak naj prispevajo k izdelavi in uresničitvi novih načrtov evangelizacije za današnje okoliščine« (Janez Pavel II., *Posvečeno življenje*, 73). O vraščanju redovnic in redovnikov v pastoralno delo sem govoril na pastoralnem tečaju leta 2003. Predavanje si lahko preberete v zborniku 37. pastoralnega tečaja.

Redovna navodila pravijo, naj sprejmemo župnije tam, kjer bo mogoče živeti kot manjši in v bratstvu ter v duhu sodelovanja s škofi. Župnije so ena od možnih oblik apostolata in po statistiki se 27% frančiškanov posveča župnijam kot prvenstveni dejavnosti (*Poslani evangelizirat župnijo v bratstvu in kot manjši*, 20). Če upoštevamo pastoralno med izseljenci in v misijonih, je v

naši provinci s pastoralnimi dekreti v župnijsko delo vključena polovica bratov, kar pove, da smo nadpovprečno vključeni v župnijsko pastoralno.

Župniji Šiška in Bežigrad sosedi

V Ljubljani se je po prvi svetovni vojni vedno bolj kazala potreba po novih pastoralnih središčih. Župnija sv. Antona Padovanskega na Viču, ki je bila ustanovljena leta 1908, je imela razgibano življenje, ki je spodbudilo tudi prebivalce Spodnje Šiške k razmišljanju in želji po samostojni župniji in novi cerkvi. Občinski svet je že leta 1906 prosil župnijo Marijinega oznanjenja, da bi bila v cerkvi sv. Jerneja redna nedeljska in praznična maša. Leta 1908 so začeli iskati primeren prostor, saj se je število prebivalcev blizalo številki 5.000. Redno vsakodnevno mašo, ob nedeljah pa po tri maše, so uvedli leta 1915. Decembra 1918 so dobili v uporabo bivšo vojaško kapelo in jo temeljito obnovili, tako da je lahko sprejela 1000 vernikov. Trije patri kateheti so se naselili v skromni hiši in tako je bila ustanovljena rezidenca. Dolgoletne sanje o novi cerkvi so se z darovi tretjerednikov iz cele Slovenije (v Sloveniji je bilo v tridesetih letih 52.000 tretjerednikov), Šiškarjev in frančiškanske province uresničile leta 1926, ko je bila ob praznovanju 700-letnice Frančiškove smrti cerkev sv. Frančiška blagoslovljena in leto kasneje na predvečer praznika zavetnika cerkve posvečena. Ob tej priložnosti je škof Jeglič razglasil Šiško za ekspozituro župnije Marijinega oznanjenja z vsemi pravicami župnije, ki je bila kasneje frančiškanskemu redu inkorporirana, rezidenca pa je bila povišana v samostan.

Komaj je župnija v Šiški zaživela, že je za Bežigradom p. Kazimir Zakrajšek pri cerkvi sv. Krištofa začel s pripravami za novo župnijo. Posebnost je bila v tem, da je bil Bežigrad del župnije sv. Petra in so bila dogovarjanja malo težja. Po načrtih arhitekta Jožeta Plečnika so leta 1933 začeli graditi cerkev sv. Cirila in Metoda, župnijo pa je škof Rožman ustanovil 1. januarja 1934. Za potrebe pastoralne ekipe župnije je bila v skromnih razmerah ustanovljena redovna rezidenca. Med škofijo in provinco je bila sklenjena pogodba o upravljanju, ki je bila večkrat podaljšana.

V Šiški je torej nastala župnija na pobudo laikov, za Bežigradom pa na pobudo patra, ki se je z dovoljenjem predstojnikov s svojo ostarelo materjo naselil v mežnarijo pri pokopališki cerkvi sv. Krištofa. Šiška je veljala za župnijo z delavskim in kmečkim prebivalstvom, Bežigrad pa za župnijo izobražencev, ki so po večini živeli v lastnih vilah. Bežigrad naj bi postal središče nove Ljubljane in to je upošteval tudi Plečnik ob urejanju Navja in gradnji Baragovega semenišča z okolico.

Meja med župnijama je upoštevala obstoječe stanje in se tudi po preselitvi cerkve sv. Cirila in Metoda na novo lokacijo blizu stadiona ni spremenila, čeprav ni bila več smiselna. Cerkev in župnijsko hišo loči od meje s šišensko župnijo le dvesto metrov. Celo zgradbe nekdanje bežigraj-

ske občine so ležale na območju šišenske župnije. Mnogi bežigrajski »župljani« iz Einspielerjeve, Apihove ali Dravske ulice še danes ne morejo verjeti, da spadajo v Šiško.

Statistike povedo, da je v šišenski fari okrog 20.000 prebivalcev, v bežigrajski pa okrog 14.000. Leta 1985 je bilo v Šiški 1.644 nedeljnikov, za Bežigradom pa 1.555, leta 2010 pa 798 oziroma 762. Leta 1970 je bilo v Šiški 160 krstov, leta 1985 76, 2010 pa 35. Za Bežigradom jih je bilo v istih letih 242, 136 in 28. Osnovnošolcev je bilo pri verouku v Šiški leta 1985 v osemletki 402 in leta 2010 v devetletki 163, za Bežigradom pa 530 oziroma 175. Mladine je bilo v Šiški leta 1985 50 in 2010 6, za Bežigradom pa 85 oziroma 12. Morda še podatki o številu razdeljenih obhajil. V Šiški leta 1970 72.000, leta 1985 70.000, leta 2010 pa 50.000, za Bežigradom pa leta 1970 52.000, leta 1985 75.000, leta 2010 pa 49.000. Teh nekaj števil nam pokaže približno sliko pastoralnega dogajanja v obeh župnijah, pa tudi obseg pastoralnega dela, ki se je močno skrčil.

Združevanje/sodelovanje Bežigrada in Šiške

V Ljubljani se že nekaj časa govori o združevanju župnij. Tako naj bi se župnija Svete Trojice spet vrnila pod okrilje župnije Marijinega oznanjenja, župnijo sv. Jakoba pa naj bi si razdelili župniji Trnovo in stolnica. Bežigrad in Šiška glede na obisk nedeljske maše in število veroučencev še vedno opravičujeta svoj lasten obstoj. Verniki potrebujejo duhovnikovo navzočnost, sicer se počutijo, kakor da bi bili brez očeta. Na ravni frančiškanskega bratstva pa bi lahko prišlo do povezave v eno samostansko skupnost z gvardijanom in vikarjem. Ob tem naj omenim, da so Nova Štifta, Bežigrad in Šiška edini samostani, ki po velikosti in načinu izgradnje niso pravi samostani. Poleg tega je župnijski dom za Bežigradom med vsemi našimi postojankami najbolj skromno opremljena hiša, edina brez hišne kapele in skupnega dnevnega prostora, pa tudi brez sanitarij v bivalnih enotah. Nova Štifta in Bežigrad sta tudi edini postojanki, na katerih delujemo po pogodbi s škofijo in red ni lastnik nepremičnin.

Povezanost dveh hiš v en samostan bi bila priložnost za skupno mizo. Dve gospodinjstvi bi združili v eno. S tem bi stroške razpolovili, pa še reda in obzirnosti bi se učili. Naj opozorim, da imajo taka skupna gospodinjstva že škofijski duhovniki. Že sedaj se pogosto dogaja tako v Šiški kot za Bežigradom, da gospodinja kuha za dva ali celo samo enega brata. Pred vsakim kosilom bi imeli bratje skupno molitev, pri obedu pa priložnost za bratski pogovor in pastoralno načrtovanje. Skupno bi imeli mesečne duhovne obnove in hišne kapitlje.

Na pastoralnem področju so že sedaj dejavnosti, kjer bi lahko sodelovali. Urnik maš bi uskladili tako, da se ure ne bi podvajale. Večerna nedeljska maša bi lahko bila ena za obe župniji. Lahko bi si pomagali pri delu za mladino, pri verouku za odrasle, pri bibličnih in zakonskih skupinah, pri oblikovanju animatorjev, pri spremljanju skavtov in skupnosti Vera in luč. Skupaj bi imeli tudi katehumenat in skupna župnijska romanja.

Razmišljajmo v duhu služenja in iskanja novih poti evangelizacije. Medsebojno povezovalno bo dobro pričevanje laikom. Glede na dolžnosti, ki jih imamo, ugotavljam, da smo v mesecu dni z raznimi skupinami zasedeni povprečno le 8 do 10 večerov. Ostane jih še vsaj 15, če odštejemo proste dneve. Razočarani nad dejstvom, da nam mladi po birmi odhajajo, spremenimo vsebino kateheze in se kot Franciškovi bratje, ki so zavezani življenju po evangeliju, oklenimo Svetega pisma in Jezusove metode pripovedovanja, razmišljanja in delovanja. Poleg oznanjevanja in liturgije zaživimo tudi razsežnost diakonije po Franciškovem zgledu, ki nas usmerja k delu za socialno pravičnost, pomoč ubogim našega časa in ohranjanju stvarstva. Bežigrajska župnija sv. Cirila in Metoda naj bi dajala pobude na področju prizadevanj za edinstvo kristjanov, Šiška s svetim Frančiškom pa naj bo pobudnica za razcvet Frančiškove duhovnosti med otroki, mladimi, družinami in starejšimi.

p. Silvin

DRUŽINA JE OGROŽENA

Na izredni sinodi (okt. 2014) je bilo naglašeno, da je »družina prihodnost«, krščanski »zakon je steber Cerkve«. Zdi pa se, da ima družina vedno več nasprotnikov, ki so se zarotili proti njej na zelo različne načine.

Že nekaj časa se govori o »demografski zimi« v Evropi. Videz je, da se te zime nihče ne boji in je ne jemlje resno, čeprav bi jo z razumnim ravnanjem mogli preprečiti. Če lahko in smemo parafrazirati sv. Janeza, ki v šestem poglavju Razodetja govori o videnjih, ki jih je imel na otoku Patmosu o tako imenovanih apokaliptičnih jezdecih – angelih pokončevalcih – ki prinašajo kugo, vojsko, lakoto, smrt, je to primerljivo z jezdecami, ki pustošijo po Evropi: kontracepcija, sterilizacija, splav, evtanazija. Zelo so nevarni, ker delajo dokaj prikrito, a negativne posledice so vidne. Kdo bo ustavil te jezdecice?

Zaradi hude družinske krize doživlja Evropa demografsko zimo. Poleg tega nekatere države odkrito spodbujajo ukrepe proti življenju in družini. Ker število rojstev močno upada, povečuje pa se število splavov, postajamo družba brez otrok s praznimi domovi. Porok je vedno manj, ločitev pa vedno več. V družini narašča nezadovoljstvo, ki mu botruje še ne usklajeno življenje v družini in v poklicu. Tudi v družini se čuti, da vse bolj postajamo družba posameznikov na račun intimne skupnosti z lepim imenom - družina. Pristni osebni odnosi so vedno ohlapnejši. Posledice pa so boleče, še več, nevarne so, zelo nevarne. V Evropi je vsako leto milijon ločitev, torej vsakih 30 sekund razpade en zakon (na dan 2650 ločitev). Od leta 1980 smo izgubili milijon otrok. Leta 2012 je bilo v Evropi več kot milijon splavov, torej vsako uro 124 prekinitev nosečnosti. Od leta 1992 je bilo več kot 28 milijonov splavov. Papež sv. Janez Pavel II. je brez ovinkov povedal: »Družba, ki ubija lastne otroke, ne more preživeti!« In v Evropi se je tak propad že začel. Je pa nekaj razumnih in dobronamernih ljudi, ki so prepričani, da na vse nakopičene dramatične probleme lahko odgovori in jih ublaži prav urejena družina. Družina je torej prihodnost!

Glavni vzrok, da je v Evropi prišlo do tako žalostnega in pogubnega stanja, je »izguba Boga«. Popustile so vse moralne norme. In posledice?

Razpad družine in njenih vrednot, legalizacija splava in legalizacija ločitev, izvenzakonskih skupnosti in istospolnih skupnosti... Po statistiki imajo te skupnosti manj otrok kot poročeni zakonci. Poleg tega so te skupnosti financirane in podpirane na račun poročenih. In o teh skupnostih se več govori kot o družinah. Kdo pa še govori o dobrih očetih in materah (kot je pisal Ivan Cankar, pa Goethe ...)?! Ste že kje videli spomenik dobri družini? Družina ni več ideal; njena podoba se zgublja, in kaj bo, če originala (podobe) ne bo več?

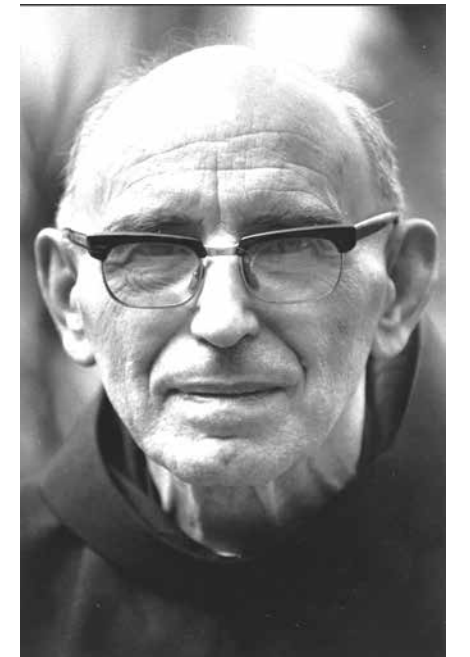
Izguba Boga je posledica, ker se otroci ne učijo več verouka. In če tega ni, tudi verske prakse ne more biti. Večina otrok je brez verskega pouka, manjšina pa je deležna le osnovnega verouka. Se pa otroci učijo, da so splav, ločitev, istospolna skupnost nekaj normalnega. Gre tako daleč, da bodo dovoljene in sprejete razne spolne perversnosti kot normalne.

Naši starejši bratje po veri, Judje, so ravnali povsem drugače. Veliko pozornost so posvečali proučevanju Postave, v kateri je vse, kar je potrebno, tudi najbolj sodobna znanost. Zato so trdili, da kdor ne proučuje Postave, zasluži smrt. Njihova navodila so bila: S šestim letom sprejmi otroka v šolo in ga pitaj z znanjem kakor vola; že pri starosti petih let pa se začne poučevanje Svetega pisma, pri desetih poučevanje Mišne (način, metoda, kako reševati in proučevati moralne norme), pri petnajstih Talmuda (judovska knjiga predpisov in postav, ki urejajo versko in družinsko življenje vernih Judov). Poučevanje otrok se ne sme opustiti niti zaradi namena, da bi ponovno zgradili tempelj; Jeruzalem je bil porušen zato, ker ljudstvo svojih otrok ni več pošiljalo v šolo. Z žalostjo moramo reči: Evropa se ruši, ker se otroci ne učijo več verouka!

Zašli smo zaradi mnogih odklonov od nekdanjih vrednot. V svoji slaboumnosti zapostavljamo fizično delo, nataliteto, krščanstvo in krščanske vrednote. Ni dovolj, če samo trdimo: vsaka družina na tem svetu si zasluži streho nad glavo, torej dom. Za to je treba tudi nekaj ukreniti. Družina je v nevarnosti! Zato naj nekdo zakriči: Na pomoč družini! Na pomoč Evropi!

P. Zdravko

+ p. Marjanu Valenčaku
ob 15. obletnici smrti

*Svetost ni v velikih dejanjih,
svetost ni v žalosti in grenkobi,
svetost ni v begu od sveta;
svetost je v majhnih zvestobah,
svetost je v vedrini in lepoti,
svetost je v posluhu za stvari in ljudi!*

*Dobri Bog, takšno svetost si nam podaril po našem pokojnem sobratu
p. Marjanu in zanj se ti zahvaljujemo in te skupaj z njim hvalimo.*

*Bodi zahvaljen, Gospod, naš Bog,
za ta tvoj sijaj, za to tvojo zvezdo,
ki si jo prižgal na našem nebu,
da je svetila in še sveti med nami.*

Tvoj sijaj prihaja k nam in tvoja zvezda nam še sveti iz njegovega neizstrohnjenega srca redovništva in duhovništva;

sveti nam njegova zvezda iz njegovega dolgoletnega služenja Frančiškovim sobratom;

sveti nam iz njegovega odpuščanja za krivični zapor in prisilno delo;

sveti nam njegova zvezda iz njegove neizčrpne delitve tvoje usmiljenja;

tvoj sijaj nam še zmeraj prihaja iz njegove predanosti in potrpežljivosti v bolezni;

še zmeraj živimo iz tvojega sijaja v njegovi molitvi in svetem življenju.

Gospod, del njega smo!

*Z njim smo jedli in pili, molili, jokali in se veselili,
po njegovih rokah smo prejeli tvoje usmiljenje,
iz njegovih ust smo srkali tvojo Besedo,
iz njegovega srca smo se greti s tvojo ljubeznijo
in iz njegovega darovanja smo bili deležni tvojega blagoslova.*

*Del njega smo, zato vemo, kako mu slediti:
vemo, da ni dovolj posedovati sonce, če ga ne moremo darovati,
ni dovolj biti s Teboj, če ne zmoremo s Tabo sodelovati,
ni dovolj se Ti zahvaljevati za druge, pa svojega srca ne prižgati -
toda za vse to potrebujemo tvojo milost!*

*Vemo, Gospod, da je bila ljubezen p. Marjana prevelika,
da bi se lahko v času njegovega življenja med nami v celoti izpolnila,
zato te iz te skrivnosti terjatve ljubezni prosimo:
naj bo med nami blagoslovljen tudi iz večnosti,
naj bo med nami blagoslovljen tudi s čudeži,
naj bo med nami blagoslovljen tudi kot tvoj blaženi in sveti! Amen*

p. Pavle Jakop

Nagovor provincialnega ministra na pogrebu

+ br. Lucij Forte

Ob novici o slovesu brata Lucija so najbrž vsakemu izmed nas v spominu oživele podobe, prizori in besede v povezavi z njim. Kot za mnoge, sem tudi zanj šele ob slovesu do konca začutil kaj mi pomeni. Običajna srečanja so sedaj dobila pridih posebnosti in hvaležnosti.

Brat Lucij ni silil v ospredje, ni vzbujal pozornosti, a kljub temu smo ga opazili. P. Andrej Pollak je hvaležen za njegovo preprostost, Lucijev gvardijan p. Boris pa je zapisal, da je bil mož molitve, reda in lepote.

G. profesor Florjan, eden izmed njegovih prijateljev in tudi eden izmed negovalcev, je brata Lucija takole opisal:

- Globoko je bil hvaležen Bogu za življenje in dar redovništva.
- Ohranil je močno voljo do življenja in to do zadnjega.
- Bil je povezan z naravo.
- Bil je izreden molivec, častilec evharistije in Srca Jezusovega.
- Mnogi so ga prosili, da je zanje molil.
- Natančen pri izpolnjevanju svojih dolžnosti.
- V času dolgotrajne bolezni je bil discipliniran in hvaležen zdravnikom.
- Njegova beseda hvala ni bila fraza, ampak izraz globoke hvaležnosti, še posebej v zadnji bolezni.
- Ko je obležal, je sveto mašo spremljal po televiziji, v pričakovanju, da se mu prinese sveto obhajilo.
- Bolečine je prenašal potrpežljivo.

Skoraj telegrafski opis, vendar iz tega opisa lahko razberemo, da Lucijev svet ni bil siv ali povprečen, ampak bogat. Imel je barve. Barvo veselja do življenja, ki je značilna za božjega otroka, ki ve, da Boga počastimo tudi tako, da radi živimo. Imel je barvo ljubezni do stvarstva in lepote – to je barva manjšega brata, ki ne more mimo Stvarnikovih del, ne da bi vzkliknil: »Kako lep je šele Bog, ker so tako lepe njegove stvari!« Lucijev svet je imel barvo molitve in češčenja evharistije. Ta barva se je najbolj ujemala s Frančiškovo,

za katerega so rekli, da je postal molitev in da je bil očaran nad Jezusom v podobi kruha. Imel je barvo hvaležnosti. Zaradi te barve vem, da je bil Lucij tudi srečen, saj biti hvaležen in biti srečen pogosto pomeni eno in isto. Lucijev svet je imel barvo potrpežljivosti, ki je po besedah papeža Frančiška drugo ime za svetost. Kaj se je zgodilo s temi barvami? Bog je zbral vso to mavrico njegovega življenja in jo spremenil v večnost.

Apostol Pavel je v pismu Efežanom zapisal: »Pred stvarjenjem sveta nas je izvolil v Njem ... v ljubezni nas je vnaprej določil, naj bomo po Jezusu Kristusu njegovi posinovljeni otroci« (Ef 1, 4–5). Izvoljeni in izbrani smo z ljubeznijo in za ljubezen. Z vsakim rojstvom pride na svet nekdo, ki je od Boga zaželen in ljubljen.

Tudi, ko je bil rojen Lucij Forte, je na ta svet prišel nekdo, ki je bil od Boga zaželen in ljubljen. Krščen je bil na ime Ivan 26. maja 1935 v Čemšeniku, pet dni po rojstvu. Lucij je njegovo redovno ime. Kot petnajstleten je začel kandidaturo v Šiški. V prošnji predstojništvu frančiškanskega reda v Ljubljani je zapisal: »Ponižno prosim, da bi bil sprejet v red sv. Frančiška!« Ker je bil zelo mlad, sta oče Jurij in mati Antonija zapisala: »Dovoljujeva, da ga lahko sprejmete!« Sedemnajstleten je bil v Novem mestu preoblečen v samostanskega tretjerednika, naslednje leto je v Kamniku izrekel tretjeredniške zaobljube. Noviciasko leto 1964 je preživel v Novem mestu. V prošnji za slovesne obljube, ki jih je izrekel 4. oktobra 1967 v Mariboru, je zapisal: »Potrudil se bom, da bom tudi po slovesnih zaobljubah skrbel za lastno posvečenje in za ugled našega reda.« Služboval je v Ljubljani, Mariboru, na Brezjah in na Kostanjevici. Nazadnje je sedemnajst let živel v Kopru in skrbel za romarsko cerkev sv. Ane, verjamem, da na način p. Atanazija, ki je rekel: »Jaz čuvam sv. Ano, sv. Ana pa čuva mene!«

Bogu je služil v serafinskem redu petdeset let. V tretji Mojzesovi knjigi beremo: »Štej si sedem sobotnih let, sedemkrat sedem let, tako boš iz sedmih sobotnih let dobil devetinsitridaset let. Deseti dan sedmega meseca, na pravni dan, daj zatrobiti na rog naznanilo, po vsej vaši deželi dajte trobiti na rog! To naj vam bo jubilej in vsakdo naj se vrne k svoji lastnini, vsak k svoji rodbini.« V jubilejnem letu redovništva, se je vrnil k Bogu,

Foto: kdv

tako upamo. Bolj kot si je mogoče zamisliti sedaj brat Lucij spoznava in doživlja, da je božja lastnina in Sveta Trojica in svetniki njegova rodbina. Če mu morda še manjka popolnost za tako doživljanje, molimo za brata Lucija, da se bo lahko brez kakršnekoli sence, ki bi motila pogled ljubezni, za vso večnost zazrl v Očeta.

Teolog Dietrich Bonhoeffer govori o smrti: »Pridi, najvišji praznik na poti večne svobode! Smrt, stri nadležne okove in zidove našega minljivega telesa, da bomo končno mogli videti, kar nam je onemogočeno gledati tu spodaj. Svoboda, dolgo sem te iskal v dejavnosti in trpljenju. Umirajoč te prepoznavam na Božjem obličju. Za mene je ta konec začetek življenja.«

Gospod, za brata Lucija je prišel čas, da je zaprl človeške oči. Prosim te, Gospod, odpri mu druge, še večje, da bo opazoval tvojo neizmerno svetlobo in smrt naj mu bo največje rojstvo. Naj bo tudi

zanj zemeljski konec začetek novega življenja.

Gospod potolaži nas ob njegovem odhodu z novim poklicem v naši provinci. Vemo, nihče ne bo mogel nadomestiti njegove enkratnosti, a njegov korak je zastal. Prosimo te, pošlji brate, ki bodo skupaj z nami nadaljevali njegovo pot in pot tistih, ki so pred njim sledili sv. Frančišku.

Rad bi, da se od brata Lucija poslovimo z molitvijo, za katero vem, da mu je bila nadvse ljuba in v kateri je na nek način skrita tudi njegova duhovna oporoka. Brat Lucij je bil velik častilec Srca Jezusovega. Najbrž ni slučaj, da ga pokopavamo prav v petek, ki je posebej posvečen tej pobožnosti. Tja na Jezusovo Srce je polagal svoje prošnje, se mu zaupal, ga občudoval in častil. Kip srca Jezusovega je še posebej lepo krasil s cvetjem. V hvaležnosti za njegov zgled ljubezni do Jezusovega srca molimo:

Posvetitev Jezusovemu presvetemu Srcu

Dobri Jezus, Odrešenik človeškega rodu, ozri se na nas, ki smo ponižno zbrani pred teboj. Tvoji smo, tvoji

hočemo biti. Da bi pa mogli biti s teboj trdneje združeni, glej, zato se danes vsak izmed nas radovoljno posveti tvojemu presvetemu Srcu. Tebe mnogi ne poznajo, mnogi pa tvoje zapovedi zaničujejo in te zavračajo. Usmili se obojih, dobrotljivi Jezus, in pritegni vse k svojem presvetemu Srcu.

Kralj bodi, Gospod, ne samo vernih, ki se trudijo, da bi ostali zvesti, temveč tudi izgubljenih sinov, ki so te zapustili. Daj, da se skoraj vrnejo v Očetovo hišo, da ne omagajo od uboštva in lakote.

Kralj bodi tistih, ki jih loči zmota ali razkol, in pokliči jih k polnosti vere in občestva, da bo kmalu ena čreda, en Pastir.

Daj, gospod, da bo tvoja Cerkev povsod v svobodi oznanjala evangelij; daj vsem narodom pravičen red in mir; daj, da se bo po vsej zemlji razlegal en glas: Bodi hvala Božjemu Srcu, ki nas je rešilo, slava in čast mu vekomaj. Amen.

PRAZNIK VESELJA

Najbrž ni človeka, ki si veselja ne bi želel. Vsi se razveselimo ne glede na leta, npr. prvih zvončkov. Zima se je poslovila in dala mesto pomladi. Le-ta nas spominja na nedolžna otroška leta – tedaj nismo posedali pred računalniki in televizijo ter tiščali mobijev na ušesa -, ko smo brezskrbno bosili tekale po tratah, trgali pomladno cvetje, lovili metulje, stikali za ptičjimi gnezdi, pa nič vedeli o teži življenja. S kakšnim žarom smo peli: »Pomladi vse se veseli, ko vsaka ptička žvrgoli ...« in še bolj znano: »Veseli so pomladni časi, vesel' so fantje in dekleta ...« Da, pomlad ima svojo govorico, govori nam o življenju in v nas budi hrepenenje, hrepenenje po nečem, kar ni moč izraziti. Gre za tisto brezmejno hrepenenje, ki ga prinaša vrhunec postnega časa in je sad tega, kar se je zgodilo v »strašni bolečini« na veliki petek na Kalvariji. To je odrešenje, ki je edini pravi razlog za pravo veselje, ki je neuničljivo.

Naša dežela in naša župnija je okrašena s številnimi križi in znamenji, ki v postnem času še posebej molče opozarjajo nase in so zato deležni naše pozornosti, ko k njim že polagamo velikonočnice. Ta znamenja so priče nepreklicne ljubezni, brez katere ne bi mogli živeti. Morda se kdaj želimo križu izogniti, a ubežati mu ne more nihče. Križ ostane križ; lahko je predmet med predmeti, lahko je bolniška soba, postelja, svet kraj, oltar, kjer Bog govori človeku in človek Bogu. To je skrivnostno dogajanje med Bogom in človekom. Vendar je Gospodov križ vedno obsijan z zarjo velikonočnega jutra. »Sveti križ se blešči, po

njem je svet prejel zveličanje: križ zmaguje, križ kraljuje, križ preganja vsako hudobijo.«

Srečni, veseli in hvaležni smo za resnico, za največjo in najpomembnejšo resnico, da je tema velikega petka za vselej pregnana, in za resnico, da je bil na velikonočno jutro kamen odvaljen in grob prazen, in zato »... iz vse moči srca in duše na ves glas pojemo slavo ...« (Exultet), torej alelujo. Smrt je premagana za vselej in za vse!

»Krščanstvo gleda od mrtvih vstalega in povelčanega Gospoda. Z njim premagajo smrt vsi rojeni!« Prav zato ostaja krščanstvo največja radost zaradi te poslednje radosti. In res, kaj je vsa svetovna zgodovina drugega kot ena sama nenehna priprava na veliko noč, je zatrjeval sveti papež Janez XXIII., ko je preživel svojo zadnjo veliko noč na zemlji. Francoski mislec Leon Bloy, ki je poznal križ in vse razsežnosti življenja, je iz svoje lastne izkušnje zapisal: »Za življenje z vso njegovo strahotno težo, z vsemi bolečinami, ki jih moramo trpeti zaradi tolikih izgub, je samo eno opravičilo: Vstajenje!«

Želim Vam, dragi bralci, da bi pomlad in še mnogo bolj velika noč v nas prebudila čustva hrepenenja in veselja ter hvaležnosti za dar življenja in odrešenja. Prisvojimo si resnico: »Šele ob vstajenju bo človek lahko spoznal, kakšne verige – »prtič in povoji« - ležijo na tleh ob njegovem poveličanem telesu.« (A. Rebula). Naše veselje ima trdne temelje. Veselimo se!

p. Zdravko

(Ps 57,9)

»PREBUDITI HOČEM JUTRANJO ZARJO«

Hodil po zemlji sem naši« in razmišljal, v kakšnem okolju živimo. Z veseljem smemo reči, da živimo v lepem okolju, ki nam nudi dobre možnosti za normalno življenje. V kakšnih nemogočih okoljih mnogi živijo po svetu in preživijo! Za našo deželo pa je treba še posebej poudariti značilnost, ki je nihče ne more spregledati, namreč številne cerkve, ki so po večini skrbno vzdrževane in obnovljene. In take zbujejo pozornost in hvaležnost do oskrbnikov: duhovnikov, vernikov in sploh vseh dobrih in požrtvovalnih ljudi. Poleg cerkva so opazne številne vaške kapelice, prav tako skrbno obnovljene (in kot take so kar prave lepoticke), vaški križi in druga znamenja. To posebej opazimo pešci, ko se lahko ob njih ustavimo in pogledamo vase ...Okolju dajejo toplino, čar in domačnost s »presežnim«. Upravičeno smo ponosni.

A to je ena plat našega okolja in videza. Druga plat našega okolja pa je skrb vzbujajoča in tesnoba ob misli na prihodnost. Vedno bolj živi človek v virtualnem, navideznem svetu, saj je vse bolj opremljen in omrežen z vedno novimi tehničnimi pripomočki in novostmi, opleten s slušalkami v ušesih, ne da bi se zavedal, kako postaja vedno bolj izoliran od okolice, odtujen ne le bližnjim, temveč tudi samemu sebi. Samovšečno »jezdi« svoje konjičke, drugi pa so mu vse manj mar. Tudi fizično je vedno bolj omejen, saj se na vsakem koraku tako rekoč srečuje z omejitvami in opozorili, kot so: »Ni prehoda!«, »Vstop prepovedan!«, »Objekt je pod video nadzorom!«, »Pozor, hud pes!«, »Ne parkiraj!« itd. Sosede ločujejo železne ali betonske ograje, visoke in goste žive meje ... Hišna vrata se ne odpirajo več s kljuko, marveč kartico, številčnico, kodo. Vedno težje je vzpostaviti neposreden stik v živo. Vrtovi ob hišah so zaraščeni, sicer z okrasnim grmičjem, a brez sadov. Iz gostiln ni več slišati petja, ljudje se več ne pozdravljajo, ker so v »navezi« s svoji-

mi aparati, ki imajo prednost pred človekom ob nas. »Šel je popotnik skozi tehnični svet« (po M. Boru). Živimo v gluhem svetu, kjer nihče več ne posluša in nihče ne sliši. Postajamo brezosebna družba, ko gradi vsak svojo ječo brez oken in vrat, brez veselja, brez petja, brez miru. Ustvarjamo si »boga« po svoji podobi.

Nekaj moramo ukreniti! Kaj lahko storimo? Na vhodna vrata pritrdi napis: »Pozdravljen bod', ko v hišo prideš, in Bog s teboj, ko spet odideš!« Potem širi in udejanji pravilo: Bolje je imeti dobre sosedo kot močne in visoke ograje. Tvoj sosed bo vesel pohvale, če bo na tvoji hiši napis: Moja hiša ima dobrega sosedo! Ta »pravila« bodo posebej uspešna, če boš sosedu privoščil dobro besedo in ga pohvalil pred drugimi, predvsem poudaril njegove lepe lastnosti; če mu lahko ponudiš prevoz, kakšen pridelek z vrta, mu voščiš za godovni praznik in sploh ob praznikih. Prepevaj in uči otroke peti domače narodne pesmi. Predlagaj kakšne izboljšave za okolje, bodi uvideven in razumevajoč. Vsako ped zemlje obdelaj in posej. Da bo žetev, mora prej biti setev. Čim več hrane pridelaj doma in glej, da bo kaj tudi za uboge. Plodove skrbno in hvaležno poberi. Če bomo imeli pravi odnos do človeka, bomo imeli spoštljiv odnos tudi do matere narave, ki ne »prenese nasilja« in ne odpušča naših zablod, ki jih povzročamo naravi. Ljudje se moramo spremeniti, potrošnja načrtno omejiti, razvoj upočasniti, načrtno omejiti »službeni lauf« in naše nemirno srce se bo umirilo, lažje bomo zadihali in dočakali lepše čase.

Da »prebudimo jutranjo zarjo« bo potrebno prisvojiti si geslo sv. Benedikta: *Ora et labora* in verjeti W. Churchillu, da je pot iz krize tlakovana »s krvjo, trdim delom, znojem in solzami«.

P. Zdravko Jakop

STARI TRG 11a

V Ljubljani na Starem trgu 11a stoji stavba z izbočenim balkonom. To je ena izmed najznamenitejših stavb v Ljubljani. Sedanjo obliko je dobila sredi 18. stoletja. Njeno arhitekturo je občudoval tudi arhitekt Jože Plečnik. Prvotni lastnik je bil Franz Carl Schweiger von Lerchenfeld, ki jo je prodal advokatu Ahačiču; ta je poleg te hiše imel v lasti še nekaj drugih.

Trinadstropna stavba je zelo zanimiva, saj ima značilno stopnišče, dvorišče in bahaško lice z izbočenim (napihnjnim) balkonom, ki ga drži kamniti mož s prstom na ustih. Stavba je pomembna tudi zato, ker je v njej živela Ahačičeva vnukinja, znana pesnica Lili Novy (ime je dobila po teti Elizabeti, priimek pa po možu). Rojena je bila sicer v Gradcu 24. maja 1885, a se je kot triletna deklica z materjo Viko po smrti očeta Guida pl. Haumederja vrnila k dediju Ahačiču na Stari trg. Izobrazbo si je pridobila v Ljubljani in na Dunaju. Njen izvoljenec je bil polkovnik Edvard Wilhelm Gustav Viktor Novy, plemeniti, ki jo je prevaral z lažnim zdravniškim potrdilom, saj je bil v resnici bolan in okužen z »oficirsko boleznijo«, sifilisom. Rodili sta se jima dve hčerki. Razočarana nad to grdo prevaro je moža odpeljala v Trnavo na Slovaško, kjer je bila bolnica za bolne oficirje. Tedaj je pomislila tudi na samomor, a misel, da mora živeti zaradi otrok, in spoznanje, da je bila žrtev laži, sta jo obvarovali pred takim dejanjem. Po ločitvi od moža je doživljala trenutke polne tegob. Najprej je pisala v nemškem jeziku, po prvi svetovni vojni in po ločitvi od moža

pa se je z vso zavzetostjo posvetila slovenskemu literarnemu ustvarjanju in postala prva slovenska pesnica evropskih razsežnosti. Veliko je prevajala. Zelo ljub ji je bil Oton Župančič. Prevajala pa je v nemščino tudi Prešerna.

V svojih pesmih je ubesedovala svoja iskanja, samogovore, ki odstirajo njeno življenje, življenjski nemir.

Lili Novy je bila verna, a njeno življenje ni bilo mirno, bila je skrbna mati, a ne srečna žena. Udeleževala se je bogoslužja in to zahtevala tudi od svojih otrok in vnukov. Njen spovednik in duhovni spremljevalec je bil p. Roman Tominec. Dobro jo je poznal, in ko ji je Jože Podjavoršek prilepil vzdevek 'čvekatura maxima', ga je p. Roman zavrnil, da to ni res, češ da je bila vztrajna iskalka resnice in smisla, zato so bili njeni pogovori dolgi. Sploh je prijateljevala s frančiškani. Najbolj jo je prevzela Jezusova zapoved ljubezni in izjava: »Moje kraljestvo ni od tega sveta.« To kraljestvo je kraljestvo duha in naj bi spremenjalo zgodovino. Blizu ji je bilo tudi dejstvo, da je bil Jezus zapuščen, saj je iz tega sklepala, da je kristjanu dovoljen tudi dvom. Misel na smrt ji je bila vedno blizu, še posebej, ko so umrli njena mati, njen priljubljeni pesnik Oton Župančič in njen ločeni mož Edi. Sama je umrla za rakom 7. marca 1958. Po njej se v Ljubljani imenuje ena izmed ulic na Viču.

(Ob 130-letnici rojstva *1885 +1958)
P. Zdravko Jakop

Naslovník province	telefon	fax
p. Stane Zore ljubljski nadškof in metropolit Ciril-Metodov trg 4 p.p. 1990, 1001 Ljubljana stane.zore@ofm.si	01 234 26 00	01 231 41 69
Provincialni minister P. Marjan Čuden Tržaška 85 SI-1000 Ljubljana provincialni.minister@ofm.si	+386 41 755 851	+386 1 244 4253
BREZJE Brezje 72 4243 BREZJE brezje@ofm.si	04 537 07 **	04 537 07 20
<i>Jan</i> <i>Leopold</i> <i>Polikarp</i> <i>Bonaventura</i> <i>Tadej</i> <i>Leon</i> <i>Tomaž</i> <i>Vili</i> <i>Robert</i> <i>Zakristija</i> <i>Romarski urad</i>	02 03 04 05 07 08 09 18 26 00	
KAMNIK Francišksanski trg 2 1241 KAMNIK tel.: 064 179 910 kamnik@ofm.si		
<i>p. Mari</i> <i>p. Pashal</i> <i>p. Lavrencij</i> <i>p. Ernest</i> <i>p. Franci</i>	040 296 319 0593 66 486 0593 66 480 0593 66 481 0593 66 484	
KOPER Destradijev trg 10a 6000 KOPER koper@ofm.si	0590 73 470	0590 73 475
<i>p. Andrej</i> <i>p. Boris</i> <i>br. Lucij</i>	72 79 71	
LJUBLJANA - CENTER Prešernov trg 4 1000 LJUBLJANA	01 242 9***	01 242 9 313
<i>porta</i> <i>gost/podstrešje 1</i> <i>provincial</i> <i>faks/provincialat</i> <i>Miran</i> <i>faks - hiša, ZBF</i> <i>ZBF</i> <i>sam./žup. arhiv</i> <i>prov. arhiv</i> <i>Janko</i> <i>Marko</i> <i>faks - Marko</i> <i>Edvard</i> <i>Ksaver</i> <i>Valerijan</i> <i>Jan</i> <i>Ambrož, gvardijan</i> <i>pevski kor</i> <i>regens chori/L. nad.</i> <i>Vid</i> <i>Pavle, župnik</i> <i>rekreacijska soba</i> <i>knjižnica</i> <i>šivalnica</i> <i>župnijska pisarna</i> <i>zakristija</i> <i>obednica</i> <i>klerikat/Boštjan, Damjan,</i> <i>Dominik, Melhior</i> <i>Andrež, vikar, magister</i>	300 301 310 311 312 313 314 316 317 318 322 323 324 328 330 331 332 334 335 336 337 342 343 344 345 346 347 351 355	
LJUBLJANA - BEŽIGRAD Küzmičeva 6 1000 LJUBLJANA lj.bezigrad@ofm.si	0590 717 **	
<i>Regalat</i> <i>Viktor</i> <i>Jernej</i>	21 22 25	
LJUBLJANA - ŠIŠKA Černetova 20 1000 LJUBLJANA lj.siska@ofm.si	01 583 72 70 01 583 72 **	01 583 72 99
<i>Silvin</i> <i>Bogdan</i> <i>Gregor</i>	77 80 82	
LJUBLJANA - VIČ in Komisariat za Sv. deželo Tržaška 85 1000 LJUBLJANA lj.vic@ofm.si	01 244 42 52	01 244 42 53
<i>Anton</i> <i>Hieronim</i> <i>Zdravko</i> <i>Marjan</i> <i>Tadej</i> <i>Andrej</i> <i>Komisariat</i>	56 57 58 59 61 62 50	
MARIBOR Ul. škofa Maksimiljana Držecnika 7 2000 MARIBOR maribor@ofm.si	02 228 51 10 02 228 51 **	02 228 51 12
<i>Tomaž H.</i> <i>Janez</i> <i>Evgen</i> <i>Bogdan</i>	13 15 16 19	

SESTRE KLARISE Andreja Bitenca 138 1000 LJUBLJANA	01 518 25 00	
MOŠNJE Mošnje 8 4240 RADOVLJICA	04 533 88 78	04 533 88 78
NAZARJE Samostanska pot 50 3331 NAZARJE nazarje@ofm.si	03 583 19 93 03 583 13 98	03 583 17 53
SESTRE KLARISE Samostanska pot 51 3331 NAZARJE	03 583 13 91	
NOVA GORICA Škrabčeva 1, p.p. 303 5001 NOVA GORICA info@samostan-kostanjevica.si	05 330 77 50 05 330 77 5*	05 330 77 51
<i>Tomaž</i> <i>Marjan</i> <i>Vili</i> <i>Miran</i> <i>Bruno</i>	2 3 4 5 7	
NOVA ŠTIFTA Nova Štifa 3 1317 SODRAŽICA nova.stifta@ofm.si	01 836 99 43	01 836 99 44
NOVO MESTO Francišksanski trg 1 8000 NOVO MESTO novo.mesto@ofm.si	07 338 14 70 07 338 14 7*	07 338 14 79
<i>Peter</i> <i>Marko</i> <i>Krizostom</i> <i>Janez</i>	1 3 4 7	
PROVINCIALNA HIŠA Strunjan 134 telefonska govorilnica	05 678 21 21	
SVETA GORA Sveta Gora 2 5250 SOLKAN sv.gora@ofm.si	05 330 40 20 05 330 40 **	
<i>Simon Peter</i> <i>Hadrijan</i> <i>Pepi</i> <i>Miha</i> <i>Pavel</i> <i>Rafael</i> <i>Ambrož</i>	22 25 28 30 32 32 37	
SVETA TROJICA Meznaričeva 8 2235 SV. TROJICA V SL. GORICAH sv.trojica@ofm.si	02 720 55 56	02 720 55 56
p. Jože Urbanija Grabe 33 2277 SREDIŠČE ob Dravi	02 713 40 90 051 265 793	
TUJINA ADELAIDE - WEST HINDMARSH Holy Family Slovenian Mission 51 Young Avenue AU - WEST HINDMARSH SA 5007		
MELBOURNE - KEW SS. Cyril and Methodius' Slovenian Mission 19 A'Beckett Street PO BOX 197 AU - KEW VIC 3101	0061 3 9853 7787 mobitel: 0061 412 555 840	0061 3 9853 6176
SYDNEY MERRYLANDS St. Raphael's Slovenian Mission 313 Merrylands Road PO BOX 280 AU - MERRYLANDS NSW 2160	0061 2 9637 7147 0061 2 9682 5478 mobitel: 0061 409 074 760 0061 419 236 783	0061 2 9682 7692
CURIA GENERALIS Via S. Maria Mediatrice, 25 IT - 00165 ROMA	0039 06 684 919	0039 06 638 02 92
FRANCOSKA GVAJANA P. Hugo Delčnjak P. Milan Kadunc <i>Paroisse de St Laurent</i> <i>15 Rue du Colonel Chandon</i> <i>Presbytere</i> <i>B.P. 8</i> <i>GF 97320</i> <i>SAINT LAURENT DU MARONI</i> <i>Guyane Francaise</i>	00594 594 341 260 GSM Milan: 00594 694 275 761	
JOHNSTOWN St. Therese's Friary 536 Decker Avenue US - JONSTOWN PA 15906	001 814 539 76 33	
LEMONT St. Mary's Friary 14246 Main Street PO Box 608 US - LEMONT IL 60439	001 630 257 24 94	
Slovensko versko središče	001 630 257 20 68	001 630 257 23 59
NEW YORK St. Cyril's Friary 62 St. Mark's Place US - NEW YORK NY 10003	001 212 674 34 42	001 212 674 34 42

Elektronski naslovi skupnosti	
Provincialat	provincialni.minister@ofm.si
Definitorij	definitorij@ofm.si
Tajništvo province	tajnik@ofm.si
Prokuratura	prokuratura@ofm.si
Založba BF	zbf@ofm.si
Komisariat	komisariat@ofm.si
Generalna kurija	http://www.ofm.org
e-mail	[ime]@ofm.org [ime] je naziv urada ali oznaka osebe (npr. mingen, seggen, formgen, missgen, econgen, pax, acta, ipd.)
Elektronski naslovi bratov	
Ambrož Mušič	ambroz.music@rkc.si
Andraž Arko	andraz.arko@rkc.si
Andrej Pollak	andrej.pollak@rkc.si
Andrej Vovk.	andrej.vovk.ofm@rkc.si
Anton Jerman	anton.jerman@gmail.com
Benedikt Dejan Emberšič	benediktdejanembersic@gmail.com
Bernard Goličnik	bernard.golicnik@rkc.si
Bernard Karmanocky	bernard11k@aol.com
Bernardin Sušnik	bernardin@susnik.si
Bonaventura Obran	peter.bonaventura.obran@gmail.com
Boštjan Horvat	bostjan.horvat@ymail.com
Bogdan Knavs.	bogdan.knavs@rkc.si
Bogdan Rus	bogdan.rus@rkc.si
Boris Markež	boris.markez@rkc.si
Bruno Korošak	bruno.korosak@rkc.si
C. Gostecnik	christian.gostecnik@guest.arnes.si
Ciril A. Božič	cirilb@bigpond.com
Damjan Kern	damjankern0@gmail.com
Darko Žnidarsič	darko.znidarsic@rkc.si
David Šrumpf	p.david@siol.net
Dominik Papež	rojs2000@yahoo.com
Edvard Kovač	edvard.kovac@guest.arnes.si
Evgen Ketiš	evgen.ketis@gmail.com
Filip Rupnik	filipr@volja.net
Franci Seničar	franci.senicar@gmail.com
Franci Kovše	kovse.franc@siol.net
Gregor Kos	gregor.kos@rkc.si
Hugo Delčnjak	delhug1938@yahoo.fr
Jan Cvetek	jan.cvetek@gmail.com
Janko Žagar	janko.zagar@hotmail.com
Janez Papa	janez.papa@rkc.si
Jernej Kurinčič	jernej.kurincic@rkc.si
Jože Urbanija	joze.urbanija@gmail.com
Jurij Dolenc	jurij.dolenc@rkc.si
Krizolog Cimerman	krizolog@yahoo.com
Krizostom Komar	krizostom.komar@rkc.si
Ksaver Babnik	ksaver.babnik@gmail.com
Leopold Grčar	leopold.grcar@rkc.si
Mari Osredkar	mari.osredkar.ofm@siol.net
Marijan Cvitak	marijan.cvitak@amis.net
Marjan Čuden	marjan.cuden@rkc.si
Marjan Čuk	marjan.cuk@rkc.si
Marko Novak	marko.novak@rkc.si
Matej Papež	pmatej.papez@gmail.com
Melhior Grošelj	mage.maister@gmail.com
Metod Ogorevc	metodofm@sbcglobal.net
Mihael S. Vovk	mihael.vovk@rkc.si
Milan Kadunc	milan.kadunc@rkc.si
Miran Špelič	miran.spelic@rkc.si
Miran Vidic	miran.vidic.ofm@gmail.com
Niko Zvokelj	niko.zvokelj@rkc.si
Pavle Jakop	pavle.jakop@siol.net
Pepi Lebreht	pepi.lebreht@rkc.si
Peter Lavrih	pater.peter@rkc.si
Peter Vrabec	peter.vrabec@rkc.si
Rafko Slejko	rafaels@libero.it
Regalat Razbočan	regalat@gmail.com
Robert Bahčič	robert.bahcic@rkc.si
Silvin Krajnc	silvin.krajnc@rkc.si
Simon P. Berlec	simon.peter.berlec@rkc.si
Tadej Inglič	tadej.inglic@rkc.si
Tadej Strehovec	tadej.strehovec@gmail.com
Tomaž Hočevar	tomaz.hocevar@rkc.si
Tomaž Menart	zu-sv.anton.a.pad@siol.net
Tomaž Pinter	tomaz.pinter@rkc.si
Valerijan Jenko	valerijan@pacific.net.au
Vid Lisjak	pater.vid@gmail.com
Viktor Papež	viktor.papez@rkc.si
Vili Pustoslemšek	vili.pustoslemsek@rkc.si
Zdravko Jakop	zdravko.jakop.ofm@gmail.com

